

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 14.08.1998

KOM(1998) 398 slutlig

98/0228 (SYN)

Förslag till
RÅDETS FÖRORDNING (EG)

om ämnen som bryter ned ozonskiktet

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

Detta förslag till ny förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet är tänkt att ersätta rådets förordning (EG) nr 3093/94. Förslaget återspeglar den snabbt ökande tillgången på alternativ till ozonnedbrytande ämnen som klorfluorkolväten (HCFC) och metylbromid. Det finns en stark politisk vilja inom Europeiska gemenskapen att vidta ytterligare åtgärder för att minska produktionen och användningen av dessa ämnen och därmed förbättra skyddet av ozonskiktet.

SAMMANFATTNING

Detta förslag till ändring av förordning (EG) nr 3093/94 har på rådets begäran tillkommit efter det möte som hölls i Wien i december 1995 för parterna till Montrealprotokollet om ämnen som bryter ned ozonskiktet. Genom den nya förordningen genomförs de ytterligare ändringar och justeringar i protokollet som parterna kom överens om vid sitt nionde möte i september 1997. Förslaget återspeglar dessutom de framsteg som gjorts när det gäller utvecklingen av ersättningsämnen och den ökade tillgången till dessa på marknaden, samt de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av förordning (EG) nr 3093/94. De föreslagna åtgärderna går i vissa avseenden längre än de krav som för närvarande ställs på industriländerna inom ramen för Montrealprotokollet. Detta är redan fallet med den befintliga förordningen enligt vilken produktionen av klorfluorkarboner (CFC) förbjöds redan i januari 1995, dvs. ett år tidigare än vad som föreskrivs i Montrealprotokollet. Denna avveckling omfattade ett undantag, som innebar att viss produktion tilläts för "viktiga användningsområden" och för att tillgodose utvecklingsländernas inhemska behov.

Även om man både på internationell nivå och gemenskapsnivå gjort mycket för att skydda ozonskiktet, är denna uppgift långt ifrån slutförd. Nyligen genomförda mätningar visar att uttunnningen av ozonskiktet nu nått rekordnivåer och har en större omfattning än någonsin och att det är ytterst angeläget att förbättra skyddet av ozonskiktet, i synnerhet inom de närmaste 10 åren då uttunnningen av ozonskiktet väntas nå en topp. Montrealprotokollets vetenskapliga panel har kommit fram till att det effektivaste sättet att minska uttunnningen av ozonskiktet, vid sidan av en avveckling av klorfluorkarboner, är att skärpa kontrollen av klorfluorkolväten och metylbromid. Det finns också tungt vägande politiska argument som talar för att gemenskapen bör ta initiativet i denna avgörande slutfas till en fullständig avveckling av ozonnedbrytande ämnen, dvs. ett resultat som både industriländer och utvecklingsländer förbundit sig att uppnå inom ramen för Montrealprotokollet. De åtgärder som föreslås här bygger på en noggrann utvärdering av tillgängliga alternativ både till klorfluorkolväten och metylbromid. Åtgärderna är utformade så att en avvägning görs mellan miljöeffekterna och kostnaderna för berörda ekonomiska operatörer, så att dessa ges en tillräckligt lång tidsfrist för att genomföra övergången till alternativa ämnen. Nu när man inom ramen för Montrealprotokollet nått en överenskommelse om en global avveckling av ämnen som bryter ned ozonskiktet, kan Europa genom dessa åtgärder bli en föregångare när det gäller att utveckla och genomföra övergången till alternativa ämnen.

Förslaget omfattar i huvudsak följande åtgärder:

i) **Ytterligare åtgärder avseende klorfluorkolväten**

- **Taket ("cap") för saluföring av klorfluorkolväten minskas från 2,6 % till 2 %**

Redan inför 1995 års möte med Montrealprotokollets parter enades ministrarna i rådet (miljö) om att ett tak ("cap") på 2 % var ett lämpligt förhandlingsmandat. Denna begäran upprepades sedan inför parternas nionde möte, vilket hölls i Montreal i september 1997.

- **Skärpta bestämmelser om slutanvändning av klorfluorkolväten i artikel 5 i förordningen**

Enligt förslaget skall klorfluorkolväten avvecklas om det finns alternativ. Därigenom genomförs artikel 2F.7 i Montrealprotokollet enligt vilken man skall tillse att *"användandet av [klorfluorkolväten] begränsas till de tillämpningar för vilka andra mer miljöanpassade ämnen eller tekniker saknas"*.

- **Frysning och avveckling av produktionen av klorfluorkolväten**

Införandet av begränsningar av produktionen av klorfluorkolväten, som redan finns för andra kontrollerade ämnen, är en åtgärd som har gemenskapens fulla stöd inom ramen för Montrealprotokollet. Den föreslagna avvecklingsplanen syftar till att undvika att lägga orättvisa bördor på de europeiska producenter som är verksamma på den internationella marknaden.

ii) **Avveckling av produktion och användning av metylbromid till den 1 januari 2001, med undantag för "kritiska användningsområden"**

Det föreslagna avvecklingsdatumet, dvs. den 1 januari 2001, bygger på att lämpliga alternativ finns tillgängliga för att ersätta metylbromid, samtidigt som undantaget för "kritiska användningsområden" ger en viss flexibilitet i de fall där denna övergång skulle medföra särskilda problem för jordbrukarna.

iii) **Generellt förbud mot saluföring och användning av klorfluorkarboner och andra fullständigt halogenerade ämnen**

Med tanke på att det varit förbjudet att producera klorfluorkarboner i gemenskapen sedan 1995, och haloner sedan 1994, och med tanke på att det finns många alternativ till dessa, är det nu lämpligt att förbjuda saluföring av dessa ämnen. Det är dock möjligt att erhålla undantag för "viktiga användningsområden" och vissa begränsade undantag för att underlätta övergången.

(iv) **Begränsad handel**

För att genomföra de krav på exportlicenser som infördes i Montrealprotokollet i september 1997 omfattar förslaget bestämmelser om tillstånd för export av ozonnedbrytande ämnen. Detta är en viktig åtgärd som gör det möjligt att dubbelkontrollera information med andra parter och att därmed i slutänden bidra till att eliminera risken för illegal handel med ozonnedbrytande ämnen.

1. SYFTET MED FÖRSLAGET

1.1 Rättsliga överväganden

1. Syftet med detta förslag är att ersätta den befintliga förordningen (EG) nr 3093/94 för att ta hänsyn till
  - * ändringar i Montrealprotokollet, den internationella konventionen om ozonnedbrytande ämnen till vilken gemenskapen är part,
  - * tekniska framsteg, i synnerhet inom gemenskapens industri, när det gäller att utveckla och börja använda alternativ till ozonnedbrytande ämnen,
  - * erfarenheter vid tillämpningen av förordning (EG) nr 3093/94 och det faktum att vissa befintliga bestämmelser har blivit överflödiga.
2. Eftersom betydande ändringar föreslås i den nuvarande förordningen, är det lämpligt att ersätta den med detta nya förslag. Därigenom uppnås ökad rättslig klarhet och öppenhet.
3. Den föreslagna förordningen grundas, precis som rådets förordning (EG) nr 3093/94, på artikel 130s.1 i EG-fördraget. Syftet med förordningen är att avveckla sådana ämnen som bryter ned ozonskiktet. Genom förslaget förbjuds i lag produktion, saluföring och användning av kontrollerade ämnen enligt en fast tidsplan och på bestämda villkor. Förslaget innehåller också bestämmelser om export, återvinning av använda kontrollerade ämnen, utsläppsbegränsning och uppgiftslämnande. Genom det föreliggande förslaget förstärks befintliga kontrollåtgärder, men räckvidden utökas däremot inte i jämförelse med förordning (EG) nr 3093/94.
4. Uttunnningen av ozonskiktet är en av de viktigaste internationella miljöfrågorna idag. För världssamfundet är det ett hot som är så allvarligt att det motiverar en fullständig avveckling av produktion och användning av ozonnedbrytande ämnen, genom 1987 års Montrealprotokoll om ämnen som bryter ned ozonskiktet och därpå följande anpassningar och ändringar.

Den nya förordningen är nödvändig för att fullfölja de åtaganden som gemenskapen gjorde vid anpassningen av Montrealprotokollet i Wien 1995 och vid 1997 års anpassningar och ändringar i Montreal. Till dessa åtaganden hör ett slutligt avvecklingsdatum och en minskningsplan för metylbromid. Dessutom skall ett licenssystem inrättas för import och export av ozonnedbrytande ämnen, vilket kräver ytterligare åtgärder från gemenskapens sida när det gäller att införa exporttillstånd och anmälningsplikt. Gemenskapen måste också genomföra ytterligare ett antal beslut som fattats vid parternas möten, bland annat om uppgiftslämnande.

5. I vissa avseenden går detta förslag längre än Montrealprotokollet, i dess lydelse efter de senaste ändringarna, eller innehåller mer detaljerade bestämmelser. Enligt protokollet har parterna rätt att vidta strängare kontrollåtgärder och denna möjlighet utnyttjas också av flera parter. Gemenskapen avvecklade till exempel klorfluorkarbonerna ett år tidigare än vad som krävdes för industriländer i protokollet (1995 i stället för 1996). Protokollets övergripande strategi beskrivs i

ingressen: "Som är fäst beslutna att skydda ozonskiktet genom att vidta förebyggande åtgärder syftande till kontroll på ett rättvist sätt av de globala utsläppen av ämnen som bryter ned det, med det slutliga målet att eliminera dessa utsläpp med stöd av den vetenskapliga utvecklingen, varvid hänsyn skall tas till tekniska och ekonomiska synpunkter och utvecklingsländernas behov av utveckling." Denna princip om förebyggande åtgärder, som definieras i artikel 130r.2 i fördraget, utgör grunden för gemenskapens miljöpolitik. Nyligen genomförda mätningar visar att uttunnningen av ozonskiktet nu rått rekordhög nivå och omfattning och att det är ytterst angeläget att förbättra skyddet av ozonskiktet (se nedan). Tack vare den tekniska och ekonomiska utvecklingen har alternativa ämnen i allt större utsträckning blivit tillgängliga på marknaden, i synnerhet ämnen som kan ersätta klorfluorkolväten och metylbromid, och det har därmed skapats förutsättningar för gemenskapen att genomföra de föreslagna åtgärderna till en rimlig kostnad.

6. Vad beträffar klorfluorkolväten skall de föreslagna åtgärderna ses mot bakgrund av artikel 2F.7 i Montrealprotokollet, i vilken krävs att varje part skall tillse att "användandet av [klorfluorkolväten] begränsas till de tillämpningar för vilka andra mer miljöanpassade alternativa ämnen eller tekniker saknas". Vid genomförandet av denna artikel har gemenskapen enats om att reglera användningen av klorfluorkolväten i artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 3093/94. För att kunna beakta utvecklingen av och tillgången på alternativ föreskrivs i den befintliga förordningen att det skall vara möjligt att ändra denna artikel "med hänsyn till den tekniska utvecklingen". Sedan denna förordning antogs har betydande framsteg gjorts och ett antal alternativ har blivit tillgängliga på marknaden snabbare än vad som då förväntades. Det nuvarande förslaget innebär en anpassning till den rådande situationen, samtidigt som artikel 2F.7 genomförs. Detta återspeglas till exempel genom de skärpta bestämmelser om användningen som föreslås i artikel 5 och den föreslagna sänkningen av taket ("cap") för saluföring av klorfluorkolväten.

1.2 Miljöhänsyn

7. Ozonhalterna i stratosfären har minskat med 6–10 % jämfört med 1980. Enligt rapporter från Meteorologiska världsorganisationen (WMO) täckte ozonhålet över Antarktis 1996 en yta på 20 miljoner km² i mer än 40 dagar och uttunnningen över Skandinavien, Grönland och Sibirien nådde en rekordnivå på 45 %.
8. Följande resultat, som erhållits vid den gemenskapsforskning om stratosfäriskt ozon som bedrivs inom ramen för miljö- och klimatprogrammet, särskilt genom stora europeiska kampanjer (EASOE 1991/92, SESAME 1994/95 och APE 1996/97), visar att det finns starka belegg och vetenskapligt stöd för att det behövs förnyade och intensifierade åtgärder för att skydda ozonskiktet:

* Under det senaste decenniet har man observerat att ozonkoncentrationerna i den nedre stratosfären hela tiden fortsätter att minska, inte bara i Antarktis utan också i de arktiska polarområdena. Under den antarktiska våren förstörs allt ozon på höjder mellan 16 och 20 km ("ozonhålet"), medan man i Arktis

på samma höjdnivåer har noterat förluster på 50 % under de tre senaste vintrarna, dvs. 1994–1997.

- * Över norra halvklotets mellersta latituder är tendensen till en uttunning av ozonskiktet störst under vintern och våren, och de nuvarande vårnivåerna är mer än 10 % lägre än de var på 1970-talet.
  - * De rekordlåga temperaturerna i den arktiska stratosfären under de senaste åren är sannolikt en del av en långsiktig trend som beror på klimatförändringsmekanismer. Dessa låga temperaturer kan i framtiden komma att förstärka de mekanismer som ligger bakom nedbrytningen av ozonskiktet.
  - * De mätningar av UV-strålningen som genomförts i Europa under den senaste tioårsperioden visar att UV-B-strålningen fortsätter att öka med nära 2 % per år.
9. Inom FN:s miljöprogram (UNEP) gjordes 1994 en bedömning av miljöeffekterna till följd av ozonskiktets uttunning. Där beskrivs den ökade UV-B-strålningens djupgående effekter på folkhälsa, djur- och växtliv, mikroorganismer, material och luftkvalitet. I en UNEP-rapport från 1996 noterades
- * ytterligare belägg för hälsoeffekter (hudcancer, starr och nedsatt immunförsvar),
  - * nya belägg för effekter på terrestra ekosystem (förändrade växtsätt och fysiologiska processer),
  - * ytterligare belägg för omfattande skador på akvatiska ekosystem, inklusive sådana som bär upp näringskedjor,
  - * effekter på biogeokemiska cykler,
  - * materialskador (minskad sträckhållfasthet i många plastmaterial).

Översikt över direkta och indirekta effekter av ökad UV-B-strålning

Produktivitet	Hälsa	Trivselvärde	Existens
Effekt på grödor, fytoplankton, plast, turism, ökad monokultur	Immunsystems-rubbningar, starr, hudcancer	Inskränkningar i möjligheter till friluftsliv (turism, sport, fritidsaktiviteter)	Vissa marina organismer och deras näringskedjor

10. De ODP-värden ("ozonnedbrytande potential") som används för närvarande (exempelvis ett ODP-värde på 0,11 för HCFC 141b) är beräknade för ett mycket långt tidsperspektiv. Enligt UNEP:s bedömning förstör HCFC 141b ungefär 2/3 av den ozonmängd som CFC-11 förstör under 10 år omedelbart efter ett utsläpp. Liknande värden gäller för andra klorfluorkolväten och metylbromid. Brom beräknas vara omkring 50 gånger skadligare än klor när det gäller förstöring av ozonskiktet i stratosfären, räknat per atom. I enlighet med dessa beräkningar drar

den vetenskapliga panelen slutsatsen att en global eliminering av utsläpp av metylbromid från jordbruket, industrin och byggnadssektorn senast år 2001 skulle minska den framtida uttunnningen av ozonskiktet med 13 % under de närmaste 50 åren jämfört med om protokollets nuvarande bestämmelser genomförs fullt ut. Den vetenskapliga panelen drar dessutom slutsatsen att en eliminering av utsläppen av klorfluorkolväten fram till år 2004 skulle minska ozonförlusterna med nära 5 % under de närmaste 50 åren och ha en positiv inverkan på ozonskiktet under den närmaste framtiden.

11. Ytterligare åtgärder med avseende på klorfluorkolväten och metylbromid, som snabbt bryts ned i atmosfären, är därför det effektivaste sättet att minska de högsta koncentrationerna av klor och brom i stratosfären för att på så sätt minska uttunnningen av ozonskiktet under de närmaste decennierna. Dessutom kommer en snabbare avveckling att ge en snabbare påfyllning av ozonskiktet, vilket skulle ge en kortare period med allvarlig uttunning av ozonskiktet. Det är viktigt att man inser att det endast är genom att vidta samtliga åtgärder i det här förslaget som det är möjligt att uppnå största möjliga vinster för miljön. Dessa åtgärder bör också få följdverkningar genom att de främjar alternativ som inte bryter ned ozonskiktet, särskilt i utvecklingsländer. Man skulle på så sätt motverka att dessa länder investerar i nya ozonedbrytande industrier som baseras på klorfluorkolväten.

1.3 Politiska hänsyn

12. Den möjliga omfattningen av skadorna på ozonskiktet från klorfluorkolväten och metylbromid har lett till att ett antal länder, inklusive gemenskapen, åtagit sig att införa strängare åtgärder än de som fastställdes i Wien 1995 och Montreal 1997. I Wien undertecknade 21 parter, inklusive 10 medlemsstater, en frivillig deklaration om metylbromid, i vilken man uppmuntrar användningen av alternativ. De undertecknande länderna förklarar sig vara beslutna att vidta alla nödvändiga åtgärder för att begränsa användningen av metylbromid till de användningsområden där denna kemikalie är absolut nödvändig, och att avveckla användningen snarast möjligt. Trots att parterna vid Montrealmötet beslutade om en tidigareläggning av industriländernas avveckling till 2005 i stället för 2010 och kom överens om att 2015 var ett lämpligt avvecklingsdatum för utvecklingsländer, föreskrivs ett senare avvecklingsdatum i många länders nationella lagstiftning. När det stod klart att man inte lyckades skärpa bestämmelserna om klorfluorkolväten i Montreal, undertecknade Europeiska gemenskapen tillsammans med samtliga medlemsstater och 22 andra parter en deklaration i vilken man kräver ytterligare åtgärder mot klorfluorkolväten inom ramen för protokollet.
13. Vissa medlemsstater har i sin nationella lagstiftning redan infört mer långtgående bestämmelser om metylbromid och klorfluorkolväten än vad som är fallet i förordning (EG) nr 3093/94. Därmed har påtryckningarna ökat för att få till stånd en revidering av gemenskapslagstiftningen i samma riktning.
14. Det nuvarande förslaget är ett svar på den begäran om en skärpning av förordningen som kom till uttryck i rådets slutsatser efter parternas möte i Wien,

nämligen att det efter Wien-mötet fanns förutsättningar för att ytterligare skärpa förordningen med hänsyn bland annat till resultaten från det mötet.

15. De föreslagna åtgärderna ligger helt i linje med den ståndpunkt som gemenskapen intagit sedan länge ifråga om klorfluorkolväten, nämligen ett tak ("cap") på 2 %. Detta fastställdes som en förhandlingsposition redan inför det sjunde mötet med parterna till Montrealprotokollet, som hölls i Wien 1995, och bekräftades senare inför det möte som hölls i samband med Montrealprotokollets tioårsjubileum.
16. Avvecklingen av *användningen* av klorfluorkolväten i Europa kompletteras i förslaget med en successiv avveckling av *produktionen* av dessa ämnen, i syfte att helt avveckla förbrukningen i enlighet med protokollet. Detta är ett effektivt sätt att uppmuntra ett ökat utnyttjande av redan tillgängliga alternativ, inte bara inom gemenskapen utan i synnerhet i utvecklingsländerna. Vid parternas nionde möte i Montreal förordade Europeiska gemenskapen en reglering av produktionen av klorfluorkolväten i protokollet. Eftersom detta förslag inte vunnit någon framgång har gemenskapen och samtliga medlemsstater nu fastslagit sin beslutsamhet att även i fortsättning vara en föregångare vad gäller klorfluorkolväten, i synnerhet när det gäller att begränsa produktionen.
17. Vad beträffar metylbromid kan gemenskapen inte undgå att påverkas av de beslut som redan fattats i USA, Kanada och flera medlemsstater om en avveckling före 2001. Eftersom avvecklingsförslaget omfattar ett flexibelt förfarande för beviljande av undantag för kritiska användningsområden utgör det inte något hot mot det europeiska jordbruket, som fortfarande kan komma att behöva metylbromid.
18. Den illegala importen av klorfluorkarboner till gemenskapen är också ett tungt vägande politiskt argument för att vidta ytterligare åtgärder som syftar till att eliminera marknaden för klorfluorkarboner nu när produktionen redan avvecklats i gemenskapen. Det föreslagna förbudet mot saluföring och användning av klorfluorkarboner, som också förespråkats av Europaparlamentet i en resolution i september 1997, är ett effektivt sätt att åstadkomma detta.
19. Det här förslaget ligger helt i linje med förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om översyn av europeiska gemenskapens åtgärdsprogram för miljön och en hållbar utveckling, kallat "Mot en hållbar utveckling", där det beträffande nedbrytningen av ozonskiktet sägs att särskild uppmärksamhet skall ägnas åt att "*förstärka gemenskapens kontrollåtgärder rörande klorfluorkolväten (HCFC) och metylbromid, samt klorfluorkarboner och haloner...*".
20. Förslaget bidrar till att driva på utvecklingen av en långsiktig och ur miljösynpunkt hållbar produktion i europeiska företag. Ett stort antal alternativ till ozonnedbrytande ämnen har utvecklats under de senaste åren, inte minst av den europeiska industrin. Gemenskapen bör snarast fullfölja sina miljöåtaganden enligt protokollet för att främja användningen av denna nya teknik och vara ett exempel för världssamfundet, särskilt för utvecklingsländerna, när det gäller att skydda ozonskiktet. En finansieringsstrategi som antagits inom ramen för Montrealprotokollet och som syftar till att motverka övergången till teknik som använder klorfluorkolväten (HCFC), kommer att skapa nya

avsättningsmöjligheter för gemenskapens producenter av HCFC-fri teknik när det gäller försäljning, service och teknisk rådgivning.

2. DE VIKTIGASTE PUNKTERNA I FÖRSLAGET

2.1 Allmänna ekonomiska hänsyn

21. Eftersom det ur miljösynpunkt är mycket angeläget att vidta åtgärder, är syftet med det här förslaget att tidigarelägga vissa avvecklingsdatum för att anpassa förordningen till den tekniska utvecklingen. När man ser på förslagets kostnader och fördelar är det viktigt att komma ihåg att gemenskapen redan beslutat att avveckla de berörda ämnena, och vad gäller klorfluorkolväten skulle avvecklingsdatumet i förordning (EG) nr 3093/94 förbli oförändrat (dvs. 2015). För metylbromid införs ett något tidigare avvecklingsdatum än i Montrealprotokollet. Att det med hänsyn till kostnader och fördelar är motiverat att avveckla de berörda ämnena är redan underförstått i Montrealprotokollet. Den miljökonsekvensbedömning som gjorts inom ramen för Montrealprotokollet har resulterat i att klorfluorkolvätena klassificerats som kontrollerade ersättningsämnen som bara ska användas i en övergångsfas. Nedan behandlas frågorna om tillgången till alternativ samt kostnadsaspekterna på av varje föreslagna åtgärd.
22. Vad beträffar investeringskostnaderna vid övergången till alternativa ämnen är det viktigt att betona följande fakta:
- * Förändringar som medför kostnader för vissa sektorer av gemenskapens industri innebär vinster för andra, till exempel för producenter av alternativa ämnen. Producenter av ozonnedbrytande ämnen och utrustning eller produkter i vilka dessa ämnen används, producerar ofta även alternativa ämnen.
  - * Initialkostnaderna för övergången till alternativa ämnen kan bli högre men sådana kostnader utgör endast en mindre del av de totala kostnaderna. Fördelar såsom lägre elförbrukning, lägre driftskostnader och andra fördelar som uppstår när gammal teknik ersätts med ny, kan i många fall uppväga investeringskostnaderna.
23. Tillgången till fakta som illustrerar de totala ekonomiska fördelarna med att kontrollera ozonnedbrytande ämnen är begränsad. Även om det inte går att sätta ett exakt pris på de skador som uppkommer på grund av den ökade UV-B-strålning som når jorden, ökar förståelsen för strålningens konsekvenser, och effekterna på miljön och ekonomin blir också allt tydligare.
- * När UV-B-strålningen ökat med 1 % har antalet hudcancerfall ökat med 2 % i ljushyade befolkningsgrupper, vilket lett till betydande sjukvårdskostnader. Dessa kostnader begränsas inte till hudcancer, utan det finns också samband med andra hälsoeffekter.

- * Skador på akvatiska ekosystem slår direkt på människans näringskedja, och förändringar i växters tillväxt stör de terrestra ekosystemens normala funktion.
- * Det ökade sönderfallet av utomhusmaterial (nedbrytning av ett antal vanliga polymerer på grund av ökad UV-B-strålning) kommer att ge ökade kostnader globalt sett.

Vi vet att kostnaderna för uteblivna åtgärder skulle bli höga. Ett antal undersökningar har visat att fördelarna med att avveckla ämnen som bryter ned ozonskiktet är klart större än omställningskostnaderna. Som exempel kan nämnas att den amerikanska miljöskyddsbyrån 1993 genomförde en omfattande undersökning av kostnader och fördelar i samband med en amerikansk avveckling av metylbromid. Byrån gjorde uppskattningen att den totala kostnaden för en avveckling mellan 1994 och 2010 skulle uppgå till 1,7–2,3 miljarder US-dollar, vilket skall jämföras med vinsten vid en avveckling av metylbromid vilken uppskattades till 14–56 miljarder US-dollar för samma period (totalt 244–952 miljarder US-dollar). Denna vinst skulle främst bero på nedgången i antalet fall av andra hudcancerformer än melanom (variationerna beror på olika uppskattningar av värdet av ett människoliv).

2.2 Klorfluorkolväten

24. De föreslagna åtgärderna beträffande klorfluorkolväten förutsätter att det på marknaden finns tillgång till alternativ för tillämpningar där man för närvarande använder klorfluorkolväten. Denna ytterligare begränsning av användningen kommer att påverka den mängd klorfluorkolväten som behövs på gemenskapsmarknaden och därmed det tak ("cap"). Samtidigt som det slutliga avvecklingsdatumet förblir oförändrat (2015) är de föreslagna begränsningarna under övergångstiden en följd av användningsförbudet. De föreslagna begränsningarna av produktionen är ett sätt att ta de politiska konsekvenserna av det faktum att det finns alternativ till klorfluorkolväten.

(i) Tillgång till alternativ / Begränsning av slutanvändningen

25. Klorfluorkolväten används som ersättning för klorfluorkarboner, främst vid kylning och luftkonditionering, som lösningsmedel och i cellplaster. De begränsningar av slutanvändningen som föreslås i artikel 5 grundas på det faktum att miljövänliga och tekniskt lämpliga alternativ till klorfluorkolväten nu finns tillgängliga för nästan alla tillämpningar, och till en rimlig kostnad inom hela gemenskapen (*se den tekniska bilagan*). De flesta av dem produceras av EG-företag (*se konsekvensbedömningen beträffande enskilda sektorer*). Det har i många olika sammanhang konstaterats att det finns alternativ till klorfluorkolväten (t.ex. i UNEP:s rapporter och i dess nyhetsbrev "OzonAction", i undersökningar om olika sektorer som genomförts av medlemsstaternas miljöorgan och vid konferenser). I en undersökning om alternativ till ämnen som bryter ned ozonskiktet, nyligen genomförd av konsultföretaget Prospect Consulting and Services för Europeiska kommissionens räkning, presenterades

ytterligare bevis för att det finns alternativ till klorfluorkolväten för nästan alla tillämpningar.

26. En annan undersökning om klorfluorkolväten och alternativa ämnen, som March Consulting Group genomfört på uppdrag av Europeiska kommissionen ("March-undersökningen"), stödjer tanken på att det skulle vara möjligt att ytterligare begränsa slutanvändningen. Där sägs att det är förnuftigt att ändra den nuvarande förordningen under förutsättning att de föreslagna åtgärderna tar hänsyn både till effekterna på miljön och till kostnaderna. Rapportens författare uppger att de är positiva till en ökad begränsning av slutanvändningen jämfört med den nuvarande förordningen och motiverar detta med att en sådan begränsning kommer att möjliggöra en snabbare avveckling av klorfluorkolväten, skapa större rättvisa mellan konkurrerande slutanvändarföretag och göra det lättare för kemikalietillverkare att utforma sina framtida investeringsprogram.
27. Trots tillgången på ersättningsämnen finns det fortfarande många europeiska marknader och industrier där övergången till HCFC-fri teknik ännu inte genomförts och det behövs därför reglerande stimulansåtgärder för att stoppa användningen av klorfluorkolväten. Detta är också syftet med den begränsning av slutanvändningen som föreslås i artikel 5, samtidigt som hänsyn tas till att tillgången på alternativ varierar mellan olika tillämpningar. De föreslagna datumen överensstämmer i stor utsträckning med de datum som nämns i March-undersökningen. Dessa datum ger de industrier som idag använder klorfluorkolväten en rimlig tidsfrist för att övergå till alternativ. Bestämmelserna tar också hänsyn till specifika problem som kan uppstå i vissa tillämpningar vid övergången till ämnen som inte bryter ned ozonskiktet (*se konsekvensbedömningen beträffande enskilda sektorer och den tekniska bilagan*).

(ii) Ekonomiska konsekvenser

28. Vad beträffar kostnaderna för omställningen går det inte att undvika vissa investeringskostnader vid övergången till HCFC-fri teknik. I många fall väljs klorfluorkolväten främst för att de utgör en relativt billig tillfällig ersättning som gör det möjligt för företagen att skjuta upp den kapitalinvestering som krävs vid en mer långsiktig ändring av processen. Amorteringen av HCFC-kostnader bör alltså inte utgöra något större problem för användare av klorfluorkolväten.
29. Inom ramen för March-undersökningen försökte man under 1997 uppskatta de direkta omställningskostnaderna vid ett totalförbud mot användning av klorfluorkolväten 1999 (2000 för kyl- och frysutrustning). Man beaktade emellertid inte de besparingar som kan göras i och med att driftskostnaderna blir lägre, särskilt inom lösningsmedelssektorn. Hänsyn togs inte heller till att producenter av alternativa ämnen skulle öka sina marknadsandelar. Kostnaderna för *kyl- och fryssektorn* uppskattades understiga 100 miljoner ecu, vilket är mindre än 2 % av sektorns årsomsättning. Kostnaderna för *lösningsmedelssektorn* uppskattades till omkring 150 miljoner ecu, dvs. mindre än 5 % av årsomsättningen. *Cellplastsektorns* omställningskostnader skulle uppgå till 160 miljoner ecu, vilket motsvarar 15 % av årsomsättningen.

30. Med hänsyn till denna uppskattning skall avvecklingen enligt förslaget genomföras betydligt långsammare inom de områden där det är sannolikt att omställningskostnaderna blir särskilt stora. I March-undersökningen kom man till exempel fram till att en avveckling inom cellplastsektorn som i stort sett överensstämde med det nuvarande förslaget skulle kosta omkring 40 miljoner ecu, vilket motsvarar ca 4 % av årsomsättningen. I förslaget föreskrivs dessutom undantagsregler för vissa slutanvändningsområden där avvecklingen kan bli särskilt problemfylld eller kostsam. Det kan nämnas att en enkät som besvarats av företag inom en viktig undersektor av cellplastindustrin (tillverkning av sandwich-paneler), som redan har genomfört en övergång från klorfluorkolväten, visar att omställningskostnaderna är lägre än vad som uppskattats i March-undersökningen. En majoritet av de svarande uppgav att omställningskostnaderna var mindre än 2 % av årsomsättningen.

(iii) Begränsning av saluföringen av klorfluorkolväten

31. I utkastet till förordning föreslås ett tak ("cap") på 2,0 % för saluföring av klorfluorkolväten, vilken skall gälla från den 1 januari 2001, i stället för som nu 2,6 %. Med en gräns på 2,0 % skulle mängden klorfluorkolväten ändå mer än väl täcka de behov som fortfarande finns, samtidigt som denna gräns återspeglar den stora tillgången på alternativ. Det finns ett starkt politiskt stöd för att minska den övre gränsen till 2,0 % (se 1.3 ovan). Som en följd av den föreslagna begränsningen av användningen, kommer tidsplanen för en minskning av saluföringen av klorfluorkolväten att korrigeras, dock utan att det slutliga avvecklingsdatumet (2015) ändras.

(iv) Begränsning av produktionen

32. Den gradvisa avvecklingen av produktionen av klorfluorkolväten i linje med de föreslagna minskningarna av den mängd som får saluföras, är ett effektivt sätt att uppmuntra ökad användning av redan tillgängliga alternativ. Gemenskapen kan på så sätt bli ett exempel för världssamfundet och bidra till att förhindra ett alltför aktivt främjande av klorfluorkolväten i utvecklingsländer. Eftersom produktionen av alla andra ozonnedbrytande ämnen redan regleras i Montrealprotokollet och i förordning (EG) nr 3093/94 finns det ingen anledning att fortsätta att undanta klorfluorkolväten, i synnerhet då de bara är fråga om tillfälliga övergångsämnen. Vid parternas nionde möte i Montreal 1997 föreslog Europeiska gemenskapen att en begränsning av produktionen borde införas i Montrealprotokollet och det är av starka politiska skäl motiverat att vidta denna åtgärd på gemenskapsnivå (se 1.3).

Enligt den föreslagna tidsplanen skulle gemenskapens producenter tillåtas bibehålla sin nuvarande produktionsnivå fram till 2008. Därefter skulle minskningarna återspegla avvecklingen av användningen inom gemenskapen, i industriländerna och senare i utvecklingsländerna (artikel 5-länderna). En total avveckling av produktionen skulle genomföras från och med år 2025. Förslaget torde därför inte få några negativa ekonomiska konsekvenser för producenter. De flesta producenter av klorfluorkolväten producerar också alternativa ämnen. En

omställning av produktionen till dessa alternativ kan inledningsvis medföra en del kostnader, men dessa torde på lång sikt uppvägas av de ökade möjligheterna att få avsättning för alternativa ämnen på marknaden.

I förslaget föreskrivs att kommissionen före den 31 december 2002 skall se över situationen och bestämma huruvida det är lämpligt att föreslå fortsatta nedskärningar av produktionen inom gemenskapen efter år 2008. Vid denna översyn kommer hänsyn att tas till tillgången på alternativa ämnen som är lämpliga ur teknisk och ekonomisk synpunkt, till utvecklingen av användningen av klorfluorkolväten i världen och till exporten av dessa ämnen från gemenskapen.

2.3 Metylbromid (MBr)

33. I 1994 års UNEP/WMO-rapport från Montrealprotokollets vetenskapliga panel slogs fast att en avveckling av produktion och användning av metylobromid till år 2001 var den effektivaste enskilda åtgärd som parterna skulle kunna vidta utöver protokollets nuvarande begränsningsåtgärder för att minska uttunnningen av ozonskiktet under de närmaste årtiondena.
34. Den föreslagna förordningen omfattar följande åtgärder:

- * Avveckling av produktion och användning av metylobromid till 2001, med undantag för kritiska användningsområden.

Detta skulle visserligen innebära en tidigareläggning av det avvecklingsdatum för industriländer som parterna kom överens om i Montreal (2005), men samtidigt ligger det helt i linje med den vetenskapliga panelens rekommendation, dvs. avveckling senast 2001. Andra länder som redan har gått med på att avveckla metylobromid till 2001 är bland andra USA (världens största användare av metylobromid), Kanada, Österrike, Danmark, Finland, Tyskland, Nederländerna, Norge, Sverige, Indonesien och Colombia.

- * Ett undantag för kritiska användningsområden så att metylobromid fortfarande får användas i de fall där det saknas tekniskt och ekonomiskt lämpliga alternativ till de ämnen och den teknik som används idag.

Detta återspeglar det faktum att man inte kan räkna med att ersätta all nuvarande användning av metylobromid fram till 2001. Montrealprotokollets tekniska kommitté för alternativ till metylobromid uppskattar att det redan idag finns bra alternativ till ca 90 % av den metylobromid som används idag. I den föreslagna förordningen fastställs ett flexibelt förfarande varigenom undantag för kritisk användning kan beviljas av medlemsstaternas behöriga myndigheter enligt de kriterier som anges i förordningen. Detta innebär ett erkännande av att det är medlemsstaterna som bäst kan avgöra vilka alternativ som fungerar tillfredsställande med hänsyn till de lokala omständigheterna.

(i) Vad är metylbromid?

35. Metylbromid är ett gasformigt växtskyddsmedel med ytterst brett bekämpningsspektrum. Förutom att metylbromid bryter ned ozonskiktet klassificeras ämnet av Världshälsoorganisationen som "mycket giftigt". Efter flera förgiftningsincidenter är användningen av metylbromid nu strikt reglerad i de flesta länder och ämnet får endast handhas av desinfektionsfirmor som innehar tillstånd. Många länder har också vidtagit åtgärder för att förhindra kontaminering av omgivande luft och vatten i samband med desinfektion. Italien har exempelvis förbjudit användning av metylbromid vid intensiv trädgårdsodling runt sjön Bracciano av rädsla för att sjön annars kan förorenas. När jorden behandlas med metylbromid dödas alla organismer i jorden, även nyttiga sådana. Risken för att rester av metylbromid finns kvar i grödorna har lett till att flera livsmedelsgrossister kräver att deras leverantörer i stället för metylbromid skall använda integrerade bekämpningsmetoder för att kontrollera jordbundna skadegörare. Detta ligger i linje med gemenskapens Femte handlingsprogram för miljön, som omfattar bestämmelser om en övergång till integrerade bekämpningsmetoder senast år 2000.

(ii) Användning av metylbromid inom Europeiska gemenskapen

36. Europeiska gemenskapen är världens näst största användare av metylbromid. Metylbromid används främst för jorddesinfektion (90 %), men också för desinfektion av produkter (3 %), desinfektion av byggnader såsom kvarnar (3 %) och som råvara vid framställning av läkemedel och andra produkter (4 %). Den totala mängd som får saluföras enligt förordning (EG) nr 3093/94 begränsades till 16 472 ton 1997 och skall minska med 25 % till 12 353 ton 1998.
37. Användningen av metylbromid för jorddesinfektion begränsas till värdefulla grödor som odlas i monokultur, t.ex. tomater, jordgubbar, meloner, gurkor och snittblommor. Italien står för mer än 50 % av gemenskapens totala användning av metylbromid. Användningen har emellertid varierat mycket under de senaste åren och har minskat med 48 % i Belgien och med 73 % i Danmark, medan Nederländerna och Tyskland genomfört en fullständig avveckling. Användningen har däremot ökat med 50 % i Spanien och ännu mer på Sicilien, som nu svarar för över 20 % av gemenskapens totala användning av metylbromid.

(iii) Alternativ till begränsning av metylbromid

38. Enligt förslaget skall produktion och användning av metylbromid avvecklas till 2001, med ett undantag för kritiska användningsområden. Detta tillvägagångssätt överensstämmer med Montrealprotokollet, enligt vilket utsläpp av ozonnedbrytande ämnen skall elimineras genom en avveckling av *produktion* och *användning* (definierad som *produktion + import - export*). Förslaget överensstämmer också med förordning (EG) nr 3093/94 i vilken produktion och saluföring av metylbromid regleras.

39. Desinfektionsindustrin har som alternativ lösning föreslagit användning av en näst intill ogenomtränglig plastfolie och minskade doser, medan produktion och användning inte skulle beröras. Detta förslag är visserligen välkommet såtillvida att utsläppen begränsas, men gemenskapen måste också fullfölja sina åtaganden inom ramen för Montrealprotokollet, och där har från första början konstaterats att utsläppsminskningar är omöjliga att övervaka och därför otillräckliga för att skydda ozonskiktet. Det är emellertid viktigt att minska utsläppen i de fall där man fortsätter använda metylbromid, till exempel inom ramen för undantag som beviljas för kritiska användningsområden. Enligt den föreslagna förordningen skulle desinfektionsföretagen vara tvungna att vidta förebyggande åtgärder för att förhindra läckage av metylbromid i samband med desinfektionen, och att underrätta kommissionen om dessa åtgärder och om beräknade utsläpp.

(iv) Alternativ till metylbromid

40. Även om det inte finns något enskilt alternativt ämne som kan ersätta metylbromid inom samtliga områden där detta ämne används idag, har ett antal alternativa metoder för kontroll av jordbundna skadegörare införts med gott resultat inom den kommersiella trädgårdsskötseln. Dit hör växelbruk, användning av kombinerade bekämpningsmedel, användning av naturliga och syntetiska substrat, ångsterilisering, soluppvärmning, biologisk bekämpning, byte av gröda och djupplöjning. Dessa metoder har använts med gott resultat i flera medlemsstater i stället för metylbromid, utan att detta lett till någon minskning av vare sig skördar, ekonomisk avkastning eller sysselsättning. Liknande erfarenheter har rapporterats från USA, Kanada och Latinamerika. Tekniskt och ekonomiskt genomförbara alternativ finns nu tillgängliga för de flesta tillämpningar där man idag använder metylbromid. Det är således möjligt att planera en avveckling till 2001, men med bibehållandet av ett undantag för kritiska användningsområden för de få tillämpningar där man ännu inte har hittat några lämpliga alternativ.

(v) Effekterna av en tidig avveckling med ett undantag för kritiska användningsområden

41. En avveckling av metylbromid till 2001 kommer att främja en snabb spridning av redan tillgängliga alternativ. Undantaget för kritiska användningsområden utgör samtidigt en garanti för att ingen jordbrukare fräntas rätten att använda metylbromid innan bra alternativ finns tillgängliga. Undantaget kommer att kunna beviljas av medlemsstaterna för att ta hänsyn till skillnader beträffande de grödor som odlas och lokala förhållanden såsom klimat och jordmån. Dessa undantag kommer att begränsas till vissa väl definierade tillämpningar och områden inom en viss medlemsstat och har alltså ingen potentiell inverkan på den inre marknadens funktion. Även om dessa undantag till en början kan komma att bli mer omfattande, kommer de regelbundet att bli föremål för en förnyad bedömning och begränsas i takt med att alternativa ämnen utvecklas och övergången till dessa blir ekonomiskt genomförbar. Det är meningen att varje medlemsstat skall underrätta kommissionen om de undantag den beviljar. De kriterier som tillämpas för

att fastställa kritiska användningsområden kommer regelbundet att ses över mot bakgrund av dessa rapporter, den tekniska utvecklingen och tillgången på alternativ.

(vi) Ekonomiska konsekvenser av att metylbromid ersätts

42. Metylbromidindustrin har hävdade att en avveckling av metylbromid skulle leda till sämre skördar, minskad lönsamhet och ökad arbetslöshet. Det är visserligen möjligt att föreställa sig ett dylikt scenario, till exempel om man antar att metylbromid plötsligt förbjuds utan att tekniskt och ekonomiskt genomförbara alternativ finns tillgängliga, men det är inte vad som föreslås. De positiva resultat som erhållits i många fall där metylbromid redan ersatts och ett "skyddsnät" i form av en möjlighet att erhålla undantag för kritiska användningsområden, gör att det är möjligt att avveckla metylbromid utan att det skadar de jordbrukare som för närvarande använder denna kemikalie.
43. En undersökning om kostnader och konsekvenser i samband med en avveckling av metylbromid i gemenskapen, som genomförts på uppdrag av Europeiska kommissionen, slutfördes i maj 1997. I rapporten från denna undersökning beskrivs många exempel där metylbromid med gott resultat ersatts med alternativ utan att det påverkat vare sig skördar eller lönsamhet.
- Jordgubbar som odlas i syntetiska odlingssubstrat i Italien ger skördar på 4,8 kg/m² jämfört med ett genomsnitt på 3,0 kg/m² i Italien och Spanien vid användning av metylbromid.
  - Soluppvärmning av öppna fält med paprikor i Italien gav en 20 % större skörd jämfört med när metylbromid användes.
  - Vid användning av konstgjorda substrat i stället för metylbromid i Nederländerna ökade tomatkörden med 10 % till 52 kg/m².
  - I Ragusa i Italien var det möjligt att öka vinsten med 2 000 US-dollar/ha när metylbromid ersattes med soluppvärmning och integrerad bekämpning av skadegörare.
44. Erfarenheten visar att dessa alternativ fungerar bäst när de integreras i ett odlingsystem och inriktas på specifika skadegörare och specifika grödor. Medan metylbromid dödar alla skadegörare på alla typer av grödor är det vid användning av alternativa metoder nödvändigt med ett mer väl genomtänkt och intelligent tillvägagångssätt för att hitta den bästa behandlingen mot en viss skadegörare på en viss gröda under vissa lokala förhållanden. Användning av alternativa metoder kan på så sätt kräva mer högtbildad arbetskraft inom jordbruket än metylbromid. Samtidigt som detta påverkar kostnaderna innebär det också sysselsättnings- och utbildningsmöjligheter som skulle gagna jordbrukssektorn. En snabb övergång till alternativa ämnen skulle kunna stärka gemenskapens konkurrenskraft genom att

* bidra till att gemenskapens jordbruk blir hållbart på längre sikt,

- * skapa exportmarknader för miljövänliga metoder för kontroll av skadegörare,
  - * möta den växande efterfrågan på jordbruksprodukter som är fria från bekämpningsmedel.
45. Det har hävdats att gemenskapen inte bör avveckla metylbromid så länge den fortfarande används i de nordafrikanska länderna. Man fruktar att grödor som odlats med metylbromid i Marocko och Tunisien kan komma att ersätta inhemska grödor på gemenskapsmarknaden. Denna fruktan grundas på föreställningen att användning av alternativt oönskvärd ledning leder till dyrare grödor av lägre kvalitet jämfört med om metylbromid används, men det finns inget stöd för sådana farhågor. Det är mycket mer sannolikt att införande av alternativa system som förbättrar lönsamheten skulle göra det möjligt för gemenskapens jordbrukare att sälja sina grödor till lägre pris än konkurrenterna. Som exempel kan nämnas att Nederländerna, efter avvecklingen av metylbromid, med gott resultat utvecklat användningen av högproduktiva substrat och bibehållit sin dominerande ställning när det gäller grödor som tomater. Denna erfarenhet och liknande teknik skulle kunna anpassas och användas inom hela gemenskapen på grödor som idag odlas med metylbromid.
46. Som ett erkännande av de särskilda problemen som sydeuropeiska jordbrukare står inför, organiserade kommissionen i april 1997 en workshop i Teneriffa om alternativ till metylbromid för sydeuropeiska länder. Både vid föredragen och vid besök på fältet hos producenterna framkom att det finns åtskilliga alternativ till metylbromid för jorddesinfektion och att många av dessa metoder är direkt tillämpliga i sydeuropeiska länder.

2.4 Avveckling av saluföring och användning av klorfluorkarboner och andra fullständigt halogenerade ämnen

47. Inom ramen för förordning (EG) nr 3093/94 har gemenskapen genomfört en allmän avveckling av produktionen av klorfluorkarboner och andra fullständigt halogenerade kontrollerade ämnen. Trots att klorfluorkarboner avvecklades redan 1995 (och haloner 1994) finns det fortfarande stora kvantiteter billiga klorfluorkarboner på den europeiska marknaden, vilket försenar övergången till alternativ. Detta kan delvis förklaras med att klorfluorkarboner fortfarande finns i lager och dessutom återvinns. Illegal import bidrar troligen också i hög grad.
48. Med hänsyn till Montrealprotokollets och förordningens övergripande målsättning att eliminera ämnen som bryter ned ozonskiktet, och med tanke på den tid som redan förflutit sedan produktionen av dessa ämnen förbjöds, är det nu berättigt att också förbjuda försäljning och användning av klorfluorkarboner, haloner och andra fullständigt halogenerade kontrollerade ämnen. Termen "användning" definieras så att den omfattar allt utnyttjande vid produktion eller underhåll av produkter eller utrustning (t.ex. påfyllning av kyl- och frysutrustning) eller vid processer. Det föreslagna förbudet rymmer en möjlighet till vissa begränsade undantag för att underlätta omställningen och en möjlighet att åberopa "viktiga användningsområden". Genom denna åtgärd kommer det inte längre att finnas

någon marknad för dessa ämnen, och det är det effektivaste sättet att förhindra illegal import.

49. Vad beträffar *viktiga användningsområden* för klorfluorkarboner håller kommissionen för närvarande på att utarbeta en övergångsstrategi för att minska sådan användning för medicinska inhalatorer, i enlighet med mandatet till parterna inom ramen för Montrealprotokollet. Kommissionen lägger just nu sista handen vid en "strategisk plan", som tillkommit i samarbete med medlemsstaterna och alla berörda parter, för att arbeta för en snabb övergång till CFC-fria produkter inom den medicinska sektorn.

2.5 Handel med ämnen som bryter ned ozonskiktet – licenskrav

50. När Montrealprotokollet ändrades vid parternas nionde möte lade man till en ny bestämmelse som innebär att parterna är skyldiga att inrätta ett licenssystem för import och export av ämnen som bryter ned ozonskiktet. En effektiv övervakning, genom licenskrav och en skyldighet att rapportera handel med kontrollerade ämnen, är ett viktigt redskap för parterna som gör det möjligt att utvärdera hur framgångsrika de är med att eliminera ämnen som bryter ned ozonskiktet. Detta innebär också en väsentlig intensifiering av ansträngningarna för att komma till rätta med den illegala handeln med dessa ämnen, särskilt som dessa skyldigheter nu åligger alla parter till Montrealprotokollet.
51. I gemenskapen finns redan i enlighet med förordning (EG) nr 3093/94 en importkvot och ett licenskrav, som bibehålls i det nuvarande förslaget. Licenskravet omfattar även "aktiv förädling", dvs. kontrollerade ämnen som införs i gemenskapen för upparbetning eller ompackning och som därefter återexporteras. Vid sidan av det befintliga systemet för import, föreslås att ett system upprättas för tillståndsgivning vid export av ämnen som bryter ned ozonskiktet, och att detta system kompletteras med relevantare rapporteringskrav för företag som bedriver handel med dessa ämnen. Jämfört med importlicenskravet, som gäller för varje enskild sändning, föreskrivs i förslaget ett allmänt exporttillstånd. Ansökan om sådant tillstånd skall ställas till kommissionen i början av året. Systemet är utformat så att det uppfyller de krav som ställs i Montrealprotokollet särskilt vad beträffar möjligheten att dubbelkontrollera information med andra parter, utan att detta medför någon onödig administrativ börda för operatörer och övervakningsmyndigheter.

BILAGA 1

Konsekvensbedömning med avseende särskilt på små och medelstora företag

Förslagets titel: Utkast till förslag till förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet

Dokument: ref.nr. 98003

I Vilka berörs av förslaget?

Följande parter kommer att påverkas av förslaget:

I. Producenter

- A. av ämnen som bryter ned ozonskiktet och av alternativa ämnen,
- B. av utrustning och produkter i vilka dessa ämnen eller alternativa ämnen används, t.ex. tillverkare av cellplast och kyl- och frysutrustning.

II. Användare

- A. av ozonnedbrytande ämnen som lösningsmedel och inom jordbruket (metylbromid),
- B. av kyl- och frysutrustning, utrustning i vilken lösningsmedel används och isoleringsprodukter.

III. Desinfektionsföretag som använder metylbromid

Samtliga åtta europeiska producenter av ämnen som bryter ned ozonskiktet är stora företag eller dotterbolag till stora företag. Förslaget begränsar deras möjligheter att öka den totala försäljningen inom den närmaste framtiden och skulle på sikt kunna minska deras försäljning av klorfluorkolväten. Eftersom användningen av klorfluorkolväten redan begränsas i enlighet med Montrealprotokollet väntas de eventuella negativa effekterna för producenterna dock bli minimala. Förslaget kommer också att ha positiva effekter på deras försäljning av alternativa ämnen. Eftersom de flesta producenter även producerar alternativa ämnen kan effekten totalt sett till och med bli positiv.

Förslaget innebär fördelar för gemenskapens producenter och användare av teknik och ämnen som inte bryter ned ozonskiktet genom att marknaden för dessa gynnas. Eventuella negativa effekter på producenter av utrustning eller användare av ozonnedbrytande ämnen (i synnerhet klorfluorkolväten och metylbromid) torde bli begränsade eftersom

1. det finns ett stort antal alternativ att tillgå till rimliga priser,

2. ytterligare prissänkningar kan väntas, vilket innebär att det är möjligt att göra stora besparingar,
3. det i förslaget medvetet föreskrivs längre tid för övergången till alternativ i de fall där det finns särskilda svårigheter, till exempel vid omställning av vissa anläggningar för tillverkning av cellplast,
4. initialkostnaden för omställning av produktionsanläggningar kommer i många fall på sikt att uppvägas av lägre driftskostnader, till exempel användning av vattenrening i stället för HCFC-lösningsmedel,
5. förslaget ger möjlighet till ytterligare undantag i speciella fall där det ännu inte finns några alternativ eller där dessa inte fungerar väl.

2 Vad måste företagen göra för att följa bestämmelserna i förslaget?

Både producenter och användare av kyl- och frysutrustning, lösningsmedel och isoleringsutrustning och isoleringsprodukter måste övergå till ozonvänliga alternativ. Företagen måste

1. inhämta information om tillgången på alternativ,
2. besluta vilken lösning som lämpar sig bäst för deras företag,
3. göra vissa investeringar i teknik som inte bryter ned ozonskiktet,
4. i vissa fall anpassa sina anläggningar och metoder för att kunna hantera alternativa ämnen (som ibland är lättantändliga eller toxiska) på rätt sätt.

Ett vanligt problem för små och medelstora företag som vill övergå till alternativ till ozonnedbrytande ämnen är att de inte har tillräcklig information om alternativen. Detta behöver emellertid inte vara något problem. UNEP:s kontor för industri och miljö i Paris ger regelbundet ut nyhetsbrev om alternativ, och informationen är också tillgängliga i en databas. Kommissionen håller dessutom för närvarande på att inrätta en databas med information om alternativ som är tillgängliga i Europa.

3 Vilka ekonomiska effekter kommer förslaget sannolikt att få?

Investeringar i alternativ till ozonnedbrytande ämnen krävs också i enlighet med gällande lagstiftning. Förslaget kommer att leda till att dessa förändringar påskyndas inom vissa sektorer. För producenter av ozonnedbrytande ämnen väntas de ekonomiska effekterna bli begränsade eller till och med positiva om försäljningen av alternativa ämnen ökar kraftigt.

Cellplasttillverkare och producenter av kyl- och frysutrustning och -produkter kommer att tvingas övergå till alternativa ämnen, men en stor del av arbetet med att utveckla alternativa ämnen är redan slutfört. Kostnaderna kommer därför troligen att bli begränsade. I March-undersökningen uppskattades de omedelbara

kostnaderna för kyl- och fryssektorn till mindre än 2 % av årsomsättningen. För cellplastsektorn drogs i samma undersökning slutsatsen att de totala omställningskostnaderna skulle bli ca 15 % av årsomsättningen om alla ozonnedbrytande ämnen avvecklades till år 2000. I det nuvarande förslaget medges emellertid en betydligt längre omställningstid för de delar av cellplastsektorn där en snabb avveckling skulle medföra relativt höga kostnader. Kostnaderna kommer sannolikt att kunna begränsas till omkring 4 % av årsomsättningen. Det skall också noteras att merparten av dessa kostnader torde överföras på användarna och därmed kommer investeringskostnaderna att spridas på ett stort antal användare.

Förslaget kan också komma att förbättra exportmöjligheterna för företag som utvecklar alternativ när avvecklingen leder till ökad efterfrågan på alternativa ämnen och alternativ teknik utomlands. Detta skulle särskilt gynna producenter av alternativ till utrustning i vilken klorfluorkolväten används, eftersom Europa skulle bli världsledande. Eftersom det i enlighet med förordningen är nödvändigt att lansera alternativ för den europeiska marknaden skulle EU-producenter ha en konkurrensfördel när efterfrågan på HCFC-fria produkter ökar på andra håll i världen. Detta är redan fallet när det gäller kolvätebaserade kyl- och frysskåp med kolväteexpanderade cellplaster (Tyskland, Sverige), kolväte- och ammoniakbaserade luftkonditioneringsystem (Förenade kungariket, Italien), fjärrvärmeledning isolerade med icke-ozonnedbrytande material (Danmark, Sverige) och kommersiella ammoniakbaserade kyl- och fryssystem (Danmark). Återvinning och materialåtervinning av ämnen som bryter ned ozonskiktet kan också öppna nya möjligheter för små och medelstora företag.

Vad beträffar metylbromid är det klart att försiktig användning av omsorgsfullt valda alternativa ämnen och alternativ teknik kan ge skördar och vinster som är lika stora eller till och med större än när metylbromid används. Den italienska desinfektionsorganisationen har märkt att soluppvärmning är en kostnadseffektiv metod för vissa grödor. De uppger att det genom att byta grödor är möjligt att minska antalet jordbundna skadegörare och därmed använda lägre doser av alternativa desinfektionsmedel. I organisationens rapport uppges soluppvärmning i kombination med biologisk kontroll eller låga doser av desinfektionsmedel vara goda alternativ till kemisk desinfektion av jorden med metylbromid, särskilt i Syditalien, och detta skulle kunna gälla för hela Medelhavsområdet.

4 Innehåller förslaget åtgärder som tar hänsyn till de små och medelstora företagens speciella situation?

Förslaget gynnar särskilt små och medelstora företag, eftersom många producenter och användare av alternativ är små och medelstora företag snarare än stora firmor, medan majoriteten av producenterna av teknik som bryter ned ozonskiktet är stora företag. Vad gäller kommersiell luftkonditioneringsutrustning, kommer merparten av den utrustning i vilken man använder ozonnedbrytande ämnen från stora producenter som har sitt säte utanför Europa, medan alternativen mestadels kommer från små företag inom gemenskapen.

Produkter som innehåller klorfluorkolväten används för närvarande av många små och medelstora företag, men i förslaget krävs ingen ändring av befintlig utrustning. När det är nödvändigt att köpa ny HCFC-fri utrustning blir kostnaden i de flesta fall inte nämnvärt högre än för produkter som innehåller klorfluorkolväten. För de delar av cellplastsektorn där de flesta producenter är små och medelstora företag, och för lösningsmedelsanvändare (som också ofta är små eller medelstora företag), medges i förslaget en relativt lång tid för att genomföra avvecklingen av klorfluorkolväten. I de fall där särskilda ekonomiska eller tekniska svårigheter kvarstår har små och medelstora företag möjlighet att ansöka om undantag för viktiga eller kritiska användningsområden.

Det flesta firmor som tillhandahåller desinfektionsbehandling med metylbromid inom EU är små och medelstora företag. Genom sina branschorganisationer har de uppgivit att de räknar med att lida ekonomisk skada om avvecklingen av metylbromid tidigareläggs. Det kan stämma, men endast om desinfektionsfirmorna specialiserar sig på metylbromid och inte erbjuder andra lösningar för att kontrollera skadegörare eller sjukdomar. Desinfektionsföretag som inte breddar sin verksamhet kommer i vilket fall som helst att gå under om några år på grund av den internationella avvecklingen av metylbromid inom ramen för Montrealprotokollet. En tidigare avveckling inom gemenskapen kan, i kombination med ett flexibelt undantagssystem, uppmuntra dessa företag att bredda sin verksamhet och de kan därmed undvika konkurs. Samtidigt kan en övergång från metylbromid till alternativa ämnen skapa arbetstillfällen inom små och medelstora företag som tillhandahåller tjänster som soluppvärmning och ångbehandling, och inom företag som tillverkar substrat.

I förslaget föreskrivs att man även i fortsättningen kan använda metylbromid för kritiska användningsområden inom jordbruket. Desinfektionen med metylbromid kommer därför i viss mån att fortsätta med användning av nya metoder för att minska utsläppen, till exempel tjockare plastfolier. Därmed kommer desinfektion med metylbromid att bli en mer specialiserad verksamhet för vilken desinfektionsföretagen mycket väl skulle kunna ta ut en extra avgift.

5 Synpunkter från berörda företag och branschorganisationer

Det finns många olika åsikter om vilka konsekvenser detta förslag kommer att ha på företagen. Det är inte förvånande med tanke på att ett stort antal undersektorer berörs. I synnerhet branschorganisationerna har hävdat att de skulle lida ekonomisk skada om avvecklingen av klorfluorkolväten genomfördes tidigare än enligt det nuvarande förslaget. Flera enskilda företag föreslår emellertid en ännu kraftigare begränsning än i det nuvarande förslaget. Nationella branschorganisationer i medlemsstater som redan avvecklat klorfluorkolväten håller också med om att ett förslag med kraftigare begränsningar är både realistiskt och genomförbart.

6 Samråd

Samråd har ägt rum både med producenter och användare av ozonnedbrytande ämnen och alternativa ämnen, genom regelbundna möten som hållits mellan IGPOL och kommissionen. De har också direkt eller indirekt bidragit till en undersökning av alternativ till ozonnedbrytande ämnen vilken genomförts på uppdrag av kommissionens generaldirektorat för miljö eller till de rapporter som utarbetats av UNEP:s tekniska kommitté.

Bland annat följande företag har tillfrågats: GIFAS Aeronautique and Aerospatiale, GITEP, FIEE (branschorganisation för el- och elektronikindustrin), ORGALINE (europisk samordningsgrupp för el-, elektronik- och verkstadsindustrin), SURCHIM, GRAINDORGE, ELF Atochem, ICI, Rhone-Poulenc, OASI (branschorganisation för italienska metallavfettningföretag), Solvay, ISOPA, BRUFMA, Eurovent, European Panels Federation, Exiba, Dehon, Knaut, Belgian Association of Refrigeration, Acrib, Eucrar, RFIC, CSDF, AREA, KTG, CECOMAF, ASERCOM, PANAMA, Linde Kaltetechnik, Dansk Teknologisk Institut, Danfoss, Sabroe Refrigeration, A'Gramkow, Dansk Ammoniafabrik, Gram Refrigeration, Soby Koleteknik, Danvalve, Retech Refrigeration Technologies, Calor Gas, University of Hannover-Refrigeration Institute, Electrolux, AEG, Integral, Siemens, Tesco, Sainsbury, Cactus, Migros, Bosch, DeLonghi, York International, ABB Stal, Star Refrigeration, ALDI, Liebherr, Frigoscandia, Pilkington, Pittsburgh Corning, Robur, Thanex, Zeo-tech, Birdsall, Ecozeo, Whitbread, Morris and Young, APV Baker, Carrier Air Conditioning, Copeland, Eaton Williams, Mitsubishi, Munters Ltd, Toshiba, Armstrong, BASF, Bayer, Lematic, nmc Kenmore, Recticel, Rockwool, AKA Kyla, EUROFEU.

BILAGA 2

Förslagets tekniska och ekonomiska genomförbarhet

Producenter av klorfluorkolväten

Det finns åtta producenter av klorfluorkolväten i gemenskapen. Samtliga är stora kemikalieproducenter eller dotterbolag till dessa, som tillhandahåller ett stort antal produkter och däribland viktiga alternativ till klorfluorkolväten. Bestämmelser som leder till en minskad produktion av klorfluorkolväten kommer alltså att skapa nya marknader för andra delar eller divisioner av samma företag.

Förbud mot användning av klorfluorkolväten kommer att tvinga producenter att skära ned produktionen för den europeiska marknaden. Denna marknad utgör emellertid bara en mindre del av den totala marknaden för klorfluorkolväten, vilken också omfattar produktion för användning som råmaterial (omfattas inte av förordningen) och för export.

Inom ramen för den begränsning av produktionen som nu föreslås får producenterna fortsätta producera klorfluorkolväten fram till 2008 i samma mängder som nu. De får därefter upprätthålla exporten på 1997 års nivå fram till 2014. Den amerikanska marknaden för HCFC 141b kommer i vilket fall som helst att försvinna 2003 på grund av det amerikanska förbudet mot detta ämne. Även Japan förbjuder HCFC 141b till 2004. På grundval av en bedömning av efterfrågan på marknaden uppges i Marchundersökningen att det *kan* vara möjligt att upprätthålla exporten av klorfluorkolväten på 1993 års nivåer fram till 2009. 1993 års nivå ligger 35 % lägre än den nuvarande exportnivån. Detta tyder helt klart på att en begränsning av produktionen av klorfluorkolväten enligt förslaget inte skulle få några effekter på konkurrenskraften för gemenskapens producenter av klorfluorkolväten.

Producenter och slutanvändare av produkter och utrustning som innehåller klorfluorkolväten

Användningen av klorfluorkolväten i Europa under 1996 i de tre viktigaste sektorerna illustreras i nedanstående tabell.

	Användning av klorfluorkolväten (ODP-ton) 1996	Användning av klorfluorkolväten 1996 (%)
Kylning och frysning	2 350	32 %
Lösningsmedel	650	10 %
Cellplaster	4 220	57 %

Kylning och frysning

En stor andel klorfluorkolväten används för underhåll, dvs. påfyllning av kyl- och frysutrustning vid läckage.

Enligt förordning (EG) nr 3093/94 är det redan idag förbjudet att använda klorfluorkolväten i flera typer av kyl- och luftkonditioneringssystem. Genom den föreslagna artikel 5 skulle detta förbud från den 1 januari 2001 utvidgas så att det omfattar alla nya kyl- och luftkonditioneringssystem, utom reversibla luftkonditionerings-/värmepumpsystem i vilka klorfluorkolväten får användas fram till år 2004 eftersom lämpliga alternativ fortfarande saknas.

Befintlig kyl- och frysutrustning påverkas endast av förslaget på så sätt att användning av nyproducerade klorfluorkolväten i samband med service och underhåll förbjuds från år 2008. Detta väntas inte leda till några problem eftersom återvunna klorfluorkolväten fortfarande skulle kunna användas och läckagen skulle kunna minskas. Det skulle också finnas gott om tid att utveckla nya alternativ för påfyllning.

Inom ett antal områden (detaljhandel, köpcentrer, restauranger, livsmedelsindustri och luftkonditionering för komfort) används idag HCFC 22 i stor utsträckning. Ett förbud mot användning av klorfluorkolväten inom kyl- och fryssektorn skulle av allt att döma minska marknadsandelarna för producenter av utrustning som ännu inte infört eller planerat att införa alternativ. Samtidigt skulle ett förbud gagna producenter av alternativa ämnen och producenter av utrustning som är avsedd för dessa ämnen. Det finns många sådana producenter i gemenskapen.

Kolvätebaserade köldmedier kan användas ensamma (i små system) eller som en del av indirekta system i storskaliga kyl- och luftkonditioneringsanläggningar. Små fyllningsvolymmer samt bättre konstruktioner, servicevillkor och övervakningssystem har gjort att kolväten utan risk kan användas på offentliga platser, trots att de är lättantändliga. Kolvätebaserade system används redan i kyl- och frysanläggningar för kommersiellt bruk i exempelvis småbutiker, varuhus, pubar, restauranger, bensinstationer och franchiseföretag som säljer livsmedel. Kolvätebaserade köldmedier vinner också marknadsandelar inom sektorn för luftkonditioneringsutrustning. Enligt tillverkare och återförsäljare av kolvätesystem för kommersiellt bruk är de flesta användarna små och medelstora företag. Kolväten är energieffektiva och kan användas tillsammans med de flesta oljor och material för kompressorer. Producenter av kyl- och frysutrustning har bekräftat, åtminstone när det gäller mindre system, att övergången till kolvätebaserade köldmedier sällan kostar mer än övergången till något annat system, varken på kort eller lång sikt.

Ammoniak är ett naturligt men giftigt ämne som har haft utbredd användning i industriella kyl- och frysanläggningar under flera årtionden och som har visat prov på utomordentligt god säkerhet över hela världen. Både i USA och Tyskland används ammoniak i mer än 70 % av de industriella kyl- och fryssystemen. Traditionellt har användningen av ammoniak i andra tillämpningar än industriella kyl- och frysanläggningar varit begränsad, men den ökar nu i exempelvis luftkonditioneringsanläggningar och varuhus. Bland användarna återfinns stora livsmedelsproducenter, läkemedelsföretag och bryggerier. Ammoniak kräver i de flesta fall att man använder en köldbärare i ett indirekt system. Ammoniak lämpar sig därför för stora system, även om den nedre storleksgränsen för ett tekniskt och ekonomiskt genomförbart ammoniakbaserat system nyligen har sänkts. Priset på komponenter för ammoniakbaserade system, som är tillverkade av stål i stället för koppar, är för närvarande 0–50 % högre än för HCFC-baserade system. Prisskillnaderna kommer emellertid att minska vid storskalig produktion. På medellång och lång sikt bör den höga

energieffektiviteten och de låga driftskostnaderna för ammoniakbaserade system i många fall uppväga de högre kapitalinvesteringarna. Priset på ammoniak är endast 20 % av priset på HCFC 22.

Kyl- och luftkonditioneringssystem baserade på fluorkolväten (HFC) finns redan för de flesta tillämpningar. HFC omfattar ett stort antal ämnen (och blandningar av dessa) med något varierande egenskaper. Vissa av dessa ämnen kräver ett system med annan utformning än klorfluorkolväten. Enligt tillverkare av utrustning kan detta inledningsvis leda till en ökning av tillverkningskostnaderna i storleksordningen 5 %. Det är inte sannolikt att denna inledande kostnadsökning består när HFC-baserade system blir vanligare. I de flesta fall kommer kyl- och fryssystemens prestanda (t.ex. kylkapacitet och energieffektivitet) inte att påverkas nämnvärt av att fluorkolväten används i stället för klorfluorkolväten. Fluorkolväten är i allmänhet ämnen som bryts ned mycket långsamt i atmosfären. Detta innebär, tillsammans med det faktum att fluorkolväten också är potentiella växthusgaser, att det är nödvändigt att vidta åtgärder för att begränsa utsläppen. Enligt Kyotoprotokollet, som antogs i december 1997, hör fluorkolväten till de växthusgaser av vilka EU är skyldig att minska utsläppen med 8 % under perioden 2008–2012 jämfört med 1990. All användning av fluorkolväten måste alltså kringgärdas av strikta åtgärder för en begränsning av utsläppen.

Andra köldmedier såsom vatten och vattenblandningar, koldioxid, luft och andra typer av luftkonditionerings- och kylsystem (t.ex. absorptionsystem) håller på att utvecklas eller används för närvarande endast i begränsad utsträckning. Mycket tyder på att dessa snart kommer att bli mer allmänt tillgängliga.

Trots att alternativ nu är allmänt tillgängliga har föreningar för producenter och användare av klorfluorkolväten i sina yttranden över detta förslag framhållit att kolväten endast lämpar sig för kyl- och frysutrustning för hushållsbruk, och att ammoniakbaserade system endast lämpar sig för industriellt bruk. Kyl- och frysindustrin verkar också ovillig att öka användningen av fluorkolväten av rädsla för framtida regleringsåtgärder. Olika branschorganisationer inom kyl- och fryssektorn har följaktligen hävdade att avvecklingsdatumerna för klorfluorkolväten inte kan tidigareläggas, samtidigt som man medger att det ur teknisk synpunkt finns tillgängliga alternativ för ny kyl- och frysutrustning. Kylteknikgruppen, en svensk sammanslutning av tillverkare av kommersiell kyl- och frysutrustning, och vissa producenter av utrustning (t.ex. Electrolux och Siemens) har å andra sidan meddelat kommissionen att de stödjer en snabb avveckling av klorfluorkolväten.

Lösningsmedel

Till de viktigare användningsområdena för lösningsmedel hör rengöring av elektronik, precisionsrengöring och metallavfettning. Därför berörs ett stort antal företag, däribland många små och medelstora företag.

Enligt den föreslagna förordningen skulle det från och med den 1 januari år 2003 vara förbjudet att använda klorfluorkolväten som lösningsmedel, med undantag för precisionsrengöring inom flyg- och rymdindustrin där alternativ för närvarande saknas. Med tanke på att lösningsmedelssektorn har stor bredd och omfattar ett antal undersektorer med många olika tillämpningar, är det möjligt att ett fåtal undantag kan

komma att beviljas inom ramen för de föreslagna undantagsreglerna för viktiga användningsområden, i de fall där det är svårt att finna tekniskt och ekonomiskt lämpliga alternativ.

I de flesta industriländer har ett antal alternativ använts i stor skala inom denna sektor under lång tid. Bland dessa alternativ finns system med vatten och vattenblandningsteknik som inte kräver någon rengöringsprocess samt en rad rengöringsprocesser med eller utan användning av lösningsmedel. UNEP:s tekniska kommitté för alternativa lösningsmedel gjorde 1995 bedömningen att det inte fanns någon teknisk orsak till att företag, vare sig de är stora eller små, i industri- eller utvecklingsländer inte omedelbart skulle kunna påbörja en avveckling av användningen av sådana lösningsmedel. Kommittén rekommenderade också särskilt att man inte skall använda HCFC 141b som lösningsmedel, eftersom ämnet har en hög ozonnedbrytande potential och är tekniskt olämpligt för många rengöringsändamål. Trots det har HCFC 141b använts som ersättning för klorfluorkarboner eller 1,1,1-trikloretan i rengöringssystem, eftersom investeringskostnaderna för denna förändring är låga och HCFC 141b har marknadsförts mycket aktivt i vissa medlemsstater.

Den första försäljningen av HCFC 141b till lösningsmedelssektorn i Europa skedde 1990. Försäljningen fördubblades 1992–1993, och 1993–1994 fördubblades den på nytt trots att ämnet tagits upp i Montrealprotokollet 1992. I March-undersökningen drogs slutsatsen att ca. 30 % av den nuvarande användningen av klorfluorkolväten bäst kan beskrivas som "överkonsumtion" och att endast 10 % är svår att avveckla. Bristen på en klar målsättning inom denna sektor anges vara orsaken till att alternativ som vissa användare gått över till inte får större spridning.

Av de erfarenheter som gjorts i de medlemsstater som redan genomfört ett totalförbud mot lösningsmedel som bryter ned ozonskiktet framgår att det kan genomföras utan negativa effekter på företagen. Driftskostnaderna är i många fall betydligt lägre (t.ex. för alternativa ämnen som används för rengöring inom elektronikindustrin) och därmed uppvägs de inledande investeringskostnaderna.

Vissa företag och branschorganisationer har påstått att det idag saknas verkliga alternativ i flera fall där klorfluorkolväten används som lösningsmedel. Branschorganisationerna har också meddelat kommissionen att en av de främsta tillgängliga rengöringsmetoderna (vattenbaserade rengöringssystem) kräver orimligt stora investeringar och stort tekniskt kunnande, trots att det används med gott resultat i USA. Branschorganisationerna anser därför att en mycket snabb avveckling är orealistisk och har föreslagit följande avvecklingsdatum:

- * 2015 för flyg- och rymdindustrin.
- * 2002–2003 för elektronikindustrin.

I förslaget beaktas dessa intressen genom ett undantag fram till år 2015 för flyg- och rymdindustrin och en generell avveckling av klorfluorkolväten som lösningsmedel till 2003. Dessutom tillhandahålls enligt förslaget en möjlighet att erhålla undantag för "viktiga användningsområden" i särskilda fall när ett alternativ varken är tekniskt eller ekonomiskt genomförbart.

Cellplast

I enlighet med förordning 3093/94 är användning av klorfluorkolväten redan förbjuden i vissa typer av cellplaster, t.ex. mjuka cellplaster. Den föreslagna förordningen skulle innebära ett successivt förbud mot användning av klorfluorkolväten i styva cellplaster för isolering, där klorfluorkolväten fortfarande används.

Kolväten, fluorkolväten och koldioxid är de främsta alternativa expansionsmedlen. Inom många användningsområden kan cellplaster också ersättas av andra isoleringsmaterial (mineralull, stenull, vakuumpaneler, poröst glas m.m.). Sådana alternativ dominerar för närvarande marknaden för isoleringsmaterial.

Styva cellplaster för isolering kan delas in antingen efter kemiskt ursprung (t.ex. uretancellplast – som kvantitativt är den viktigaste cellplasten – strängsprutad styrencellplast, fenolcellplast och PIR-cellplast) eller efter användning (t.ex. cellplaster för plattor, sandwich-paneler och vitvaror).

Integralcellplaster är egentligen inte isoleringsmaterial. De används för bland annat rattar, nackstöd och skosulor och svarar för ca. 2 % av den nuvarande totala användningen av klorfluorkolväten inom cellplastsektorn. Det finns flera alternativ till klorfluorkolväten (t.ex. vatten och CO₂). Branschens egna företrädare har vid möten med kommissionen gått med på en snabb avveckling av denna typ av cellplast. Enligt förslaget förbjuds klorfluorkolväten för detta användningsområde från den 1 januari år 2000. Samma datum skulle gälla *etencellplaster* för vilka läget är snarlikt.

För *XPS-cellplaster* har CO₂ och andra (nu tillgängliga) fluorkolväten redan börjat användas som expansionsmedel i Tyskland, Nederländerna och Sverige. Dessa ämnen är svårantändliga och har tillräckligt god isoleringsförmåga. Det är emellertid tidsödande att ställa om produktionen och särskilt mindre företag kan därför behöva ytterligare några år för att ställa om sina produktionsanläggningar.

För de flesta typer av *uretancellplast* är användning av kolväten och andra alternativ redan vanlig inom Europeiska gemenskapen. I vissa medlemsstater tvekar industrin att övergå till alternativ, eftersom den fruktar att de isolerande egenskaperna skulle försämrats, och att det därför skulle behövas en tjockare isolering. De hävdar dessutom att kolvätenas lättantändlighet skulle medföra kostnadsökningar och att nationella byggnormer i vissa fall skulle kunna utgöra ett hinder för deras användning.

Uretancellplaster kan emellertid antändas även om svårantändliga expansionsmedel används och i regel är det nödvändigt att använda ett brandskyddsmedel. Användning av kolväten eller CO₂/vatten för tillämpningar såsom *plattor/laminat av uretancellplast med flexibel yta* och *sandwich-paneler* inom byggsektorn och i *cellplast för vitvaror* är redan etablerad. Isoleringsförmågan kan vara 5–10 % sämre än om klorfluorkolväten används som expansionsmedel. Detta kan emellertid i många fall kompenseras genom en ökning av det isolerande skiktets tjocklek eller genom andra mindre ändringar av utförandet. En snabb omställning av befintliga anläggningar skulle emellertid bli relativt dyr och det föreslås därför att klorfluorkolväten förbjuds för dessa kategorier från och med den 1 januari år 2003.

Användning av CO₂- eller kolvätebaserade cellplaster med något sämre isoleringsförmåga kan vara något mer problematisk när det gäller XPS- och uretancellplast för *isolerade transporter*, eftersom trafiklagstiftning och storleken på europeiska lastpallar styr fordonens väggtjocklek. Liknande begränsningar gäller ett antal andra "specialiserade" tillämpningar för uretancellplaster, t.ex. *block av uretancellplast*. Fenol- och PIR-cellplaster marknadsförs som svårantändliga och används huvudsakligen där brandsäkerheten är av stor betydelse. Användning av lättantändliga expansionsmedel har visserligen diskuterats, men är ännu inte väl etablerad. En avveckling innan svårantändliga expansionsmedel finns att tillgå skulle emellertid straffa producenter av PIR- och fenolcellplast på ett orimligt sätt. Enligt förslaget skall klorfluorkolväten som används för dessa kategorier därför avvecklas till den 1 januari 2004, då alternativa expansionsmedel (flytande fluorkolväten) som ger åtminstone samma isolerande egenskaper väntas finnas tillgängliga.

Flytande fluorkolväten (t.ex. HFC 245fa) ses av många företrädare för industrin som ett av de viktigaste svårantändliga expansionsmedlen för många cellplasttyper i framtiden. Branschorganisationer, som domineras av företag som ännu inte övergått till tillgängliga alternativ, väntar på att flytande fluorkolväten skall bli tillgängliga och hävdar att de måste fortsätta använda klorfluorkolväten fram till 2004. För många typer av cellplaster är det emellertid inte säkert att dessa ämnen är det bästa alternativet, eftersom fluorkolväten är kraftfulla växthusgaser och priset på expansionsmedlen väntas bli upp till fyra gånger så högt som för kolväten.

**Nya användningsförbud, olika klorfluorkarboner (HCFC)
och exempel på sätt att ersätta dessa**

Användningsområde	Referenstext i artikel 5 i förordningen	Använd HCFC-typ	Föreslaget HCFC förbud*	Ersättning	Tillgång (ersättning)	Kostnader** (ersättning)	Globala miljöeffekter (av ersättning)***
Kylanläggningar För kommersiellt och industriellt bruk)	...i all annan kyl- och luftkonditionerings-utrustning [...], med undantag av reversibla	22,123,124	2001	Ammoniak Kolväten HFC	God Ökande God	1,2,3 1,2,3 2,4	ODP 0, GWP 0 ODP 0, GWP < 10 ODP 0, GWP samma storleksordning som HCFC
Kylanläggningar Luftkonditionering För kommersiellt Bruk	...i all annan kyl- och luftkonditionerings-utrustning [...], med undantag av reversibla	22,123	2001	Ammoniak HFC vätskan	God Säker Ökande	1,2,3 2,4 5	Som ovan Som ovan ODP 0, GWP 0
Kylanläggningar Luftkonditionering För komfortkyla	...i all annan kyl- och luftkonditionerings-utrustning [...], med undantag av reversibla	22	2001	Kolväten HFC	Säker God	1,2,3 2,4	Som ovan Som ovan
Kylanläggningar Luftkonditionering För komfortkyla (reversibla)	...reversibla luftkonditionerings-/värmepumpssystem...	22	2004	HFC	Begränsad	2,4	Som ovan
Cellplaster Integralcellplast och etenplast	...integralcellplast och etenplast	22,141b,142b	2000	HFC 134a Kolväten CO ₂	God God God	4 1,2,3 2,3	ODP=0, GWP samma storleksordning som HCFC ODP 0, GWP < 10 ODP 0, GWP 1
Cellplaster Polystyrencellplast	...strängsprutad styrencellplast, utom i de fall där den används för isolerade transporter.	22,142b	2002	CO ₂ HFC 134a/HFC 152	Säker Säker	2,3 2,4	Som ovan GWP samma storleksordning som HCFC
Cellplaster Uretancellaster	...uretancellaster för apparater,[...] flexibel yta för laminat och helgjutna paneler av uretancellplast, utom [...] används för isolerade transporter	22,141b,142b	2003	Kolväten Isolering, ej cellplast Flytande HFC	God God Ingen	1,2,3 jämförbar med skumplast 4,5	Som ovan ODP 0, GWP 0 ODP=0, GWP samma storleksordning som HCFC
Cellplaster Polyisocyanurat /fenol, speciella användningsområden för uretan- och polystyrencellplaster	... för produktion av all cellplast	22,141b,142b	2004	Flytande HFC Annan isolering, 2-klorpropan	Ingen Säker Begränsad	4,5 jämförbar med cellplast i vissa fall 5	Som ovan ODP 0, GWP 0 Inga uppgifter
Lösningsmedel	.. vid all användning som lösningsmedel, med undantag av precisionsrengöring av elektriska och andra komponenter inom flyg- och rymdindustrin	141b	2003	Rengöringsfria processer Vattensystem och system med vattenblandningar Kolväten HFC	God God God Begränsad	2,3 2,3 1,2,3 4	ODP 0, GWP 0 ODP 0; GWP 0 Som ovan Som ovan

Källa: Information från Internationella kyltekniska institutet (International Institute of Refrigeration), FN:s miljöprogramms industri- och miljöbyrå, danska miljöförvaltningsmyndigheten, tyska federala miljöförvaltningsmyndigheten (Umweltbundesamt), Nordiska rådet, dokumentation från branschen samt konsultgruppen March.

- * All information angående avvecklingsdatum gäller den första januari för året i fråga
- ** Information om kostnader enligt nedan
- 1 Kostnader på grund av ämnets brandfarlighet eller förändrade produkttegenskaper vid användning av nya ämnen
- 2 Betydande omställningskostnader
- 3 Möjlighet till minskade driftskostnader
- 4 Risk för fördubblade investeringskostnader till följd av ytterligare internationella begränsningar av växthusgaser
- 5 Otillräcklig erfarenhet för att möjliggöra en tillförlitlig bedömning.
- *** ODP: Ozonnedbrytande potential, GWP: Global uppvärmningspotential

Notera: Användningsförbudet avspeglar den tekniska och ekonomiska tillgängligheten av ersättningsarna.

Förslag till
RÅDETS FÖRORDNING (EG)

om ämnen som bryter ned ozonskiktet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 130s.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag¹,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med förfarandet i artikel 189c i fördraget, i samarbete med Europaparlamentet, och

med beaktande av följande:

1. Rådets förordning (EG) nr 3093/94³ måste ändras på ett genomgripande sätt. Med hänsyn till rättslig klarhet och öppenhet bör den förordningen därför omarbetas i sin helhet.
2. Effektiva åtgärder behöver vidtas för att skydda människors hälsa och miljön mot ogynnsamma effekter till följd av utsläpp av ämnen som bryter ned ozonskiktet.
3. Det har fastslagits att fortsatta utsläpp av ozonedbrytande ämnen i nuvarande omfattning fortsätter att orsaka betydande skador på ozonskiktet, och det är därför nödvändigt att vidta ytterligare åtgärder för att säkerställa ett tillräckligt skydd för människors hälsa och för miljön.
4. Mot bakgrund av gemenskapens ansvar för miljön och handeln har gemenskapen genom beslut 88/540/EEG⁴ blivit part till Wienkonventionen för skydd av ozonskiktet och Montrealprotokollet om ämnen som bryter ned ozonskiktet, vilket ändrades av parterna till protokollet vid deras andra möte i London och vid deras fjärde möte i Köpenhamn.
5. Vid sitt sjunde möte i Wien i december 1995 och vid sitt nionde möte i Montreal i september 1997, i vilka kommissionen deltog, antog parterna till Montrealprotokollet ytterligare åtgärder för att skydda ozonskiktet.
6. För att gemenskapens förpliktelser enligt Wienkonventionen och de senaste ändringarna och anpassningarna av Montrealprotokollet skall kunna fullgöras, är det nödvändigt att vidta åtgärder på gemenskapsnivå, särskilt för att avveckla produktionen och

---

¹ KOM(1998) 398, 1.7.1998.

²

³ EGT L 333, 22.12.1994, s. 1.

⁴ EGT L 297, 31.10.1988, s. 8.

saluföringen av metylbromid inom gemenskapen, och för att inrätta ett licenssystem inte bara för import utan också för export av ozonnedbrytande ämnen.

7. Mot bakgrund av att teknik för att ersätta ozonnedbrytande ämnen blivit tillgänglig tidigare än förväntat är det i vissa fall lämpligt att fastställa striktare avvecklingsplaner än vad som anges i förordning (EG) nr 3093/94 och i det ändrade och anpassade protokollet.
8. I enlighet med förordning (EG) nr 3093/94 har produktionen av klorfluorkarboner, andra fullständigt halogenerade klorfluorkarboner, haloner, koltetraklorid, 1,1,1-triklorethan och bromfluorkolväten avvecklats. Produktion av dessa kontrollerade ämnen är således förbjuden med möjlighet till undantag för viktiga användningsområden och för att tillgodose grundläggande inhemska behov hos de parter som avses i artikel 5 i Montrealprotokollet. Det är nu även lämpligt att gradvis förbjuda saluföring och användning av dessa ämnen samt av produkter och utrustning som innehåller dessa ämnen.
9. Alternativ till metylbromid finns att tillgå i allt större utsträckning och detta bör återspeglas i en snabbare avvecklingstakt av metylbromid i jämförelse med Montrealprotokollet. Även andra parter till protokollet har föreskrivit en sådan snabbare avveckling. Det kan dock förekomma kritiska användningsområden och förhållanden inom jordbruket där avveckling av metylbromid skulle leda till allvarliga tekniska eller ekonomiska svårigheter. I dessa fall bör undantagsregler tillämpas, så att produktion och saluföring av metylbromid kan tillåtas efter avvecklingsdatumet.
10. I förordning (EG) nr 3093/94 regleras produktionen av alla ozonnedbrytande ämnen utom klorfluorkolväten. Det är lämpligt att införa sådana bestämmelser för att säkerställa att klorfluorkolväten inte fortsätter att användas där det finns alternativa ämnen som inte bryter ned ozonskiktet. Åtgärder som syftar till att kontrollera produktionen av klorfluorkolväten bör vidtas av alla parter till Montrealprotokollet. En frysning av produktionen av klorfluorkolväten skulle återspegla detta behov och visa att gemenskapen är besluten att spela en ledande roll i detta avseende. Den mängd klorfluorkolväten som produceras bör anpassas till minskningen av den mängd som saluförs på gemenskapsmarknaden och den sjunkande internationella efterfrågan, som är en följd av den minskade användningen av klorfluorkolväten i enlighet med protokollet. Montrealprotokollets åtgärder mot klorfluorkolväten bör förstärkas väsentligt för att skydda ozonskiktet och för att spegla den ökade tillgången på alternativ. Gemenskapen kommer att fortsätta att arbeta för att parterna till Montrealprotokollet accepterar att åtgärderna mot klorfluorkolväten förstärks.
11. Enligt artikel 2F.7 i Montrealprotokollet fastställs att parterna skall sträva efter att tillse att användandet av klorfluorkolväten begränsas till de tillämpningar för vilka andra mer miljöanpassade alternativa ämnen eller tekniker saknas. Mot bakgrund av tillgången på alternativ teknik och ersättningsteknik kan saluföring och användning av klorfluorkolväten och produkter innehållande klorfluorkolväten begränsas ytterligare.
12. Kvoter för övergång till fri omsättning av kontrollerade ämnen inom gemenskapen bör endast tilldelas för en begränsad användning av kontrollerade ämnen. Import av

kontrollerade ämnen och produkter som innehåller kontrollerade ämnen från stater som inte är parter till Montrealprotokollet bör inte tillåtas.

13. För att möjliggöra övervakning av handeln med ozonnedbrytande ämnen och informationsutbyte mellan parterna bör licenssystemet för kontrollerade ämnen utvidgas så att det omfattar export av kontrollerade ämnen.
14. Bestämmelser bör fastställas vad avser återvinning av använda kontrollerade ämnen och för att förhindra utsläpp av kontrollerade ämnen.
15. Enligt Montrealprotokollet skall handel med ozonnedbrytande ämnen omfattas av uppgiftslämnande. Producenter, importörer och exportörer av kontrollerade ämnen bör därför lämna uppgifter varje år.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1 Räckvidd

Denna förordning skall tillämpas på produktion, import, export, saluföring, användning, återvinning, återanvändning och regenerering av klorfluorkarboner, andra fullständigt halogenerade klorfluorkarboner, haloner, koltetraklorid, 1,1,1-triklorethan, metylbromid, bromfluorkolväten och klorfluorkolväten, på uppgiftslämnande om dessa ämnen samt på import, export, saluföring och användning av produkter och utrustning som innehåller dessa ämnen.

Artikel 2 Definitioner

I denna förordning används följande begrepp med de betydelser som här anges:

- *protokollet*: 1987 års Montrealprotokoll om ämnen som bryter ned ozonskiktet, i dess lydelse efter de senaste ändringarna och anpassningarna.
- *part*: varje part till protokollet.
- *stat som inte är part till protokollet*: en stat eller regional organisation för ekonomisk integration som inte har samtyckt till att vara bunden av de kontrollåtgärder som är tillämpliga på ett visst kontrollerat ämne.
- *kontrollerade ämnen*: klorfluorkarboner, andra fullständigt halogenerade klorfluorkarboner, haloner, koltetraklorid, 1,1,1-triklorethan, metylbromid, bromfluorkolväten och klorfluorkolväten, vare sig de förekommer ensamma eller blandade med andra ämnen och vare sig de är nyproducerade, återvunna, återanvända eller regenererade. Denna definition skall inte avse ett kontrollerat ämne i andra

tillverkade produkter än behållare som används för transport eller förvaring av ämnet, eller sådana obetydliga mängder av ett kontrollerat ämne som härrör från oavsiktlig eller tillfällig bildning under en tillverkningsprocess, från råmaterial som inte har reagerat, eller från dess användning som processhjälpmedel förekommande i spår mängder som förorening i kemiska ämnen, eller som släpps ut under tillverkning eller hantering av produkter.

- *klorfluorkarboner*: de kontrollerade ämnena i grupp 1 i bilaga I, inklusive deras isomerer.
- *andra fullständigt halogenerade klorfluorkarboner*: de kontrollerade ämnena i grupp 2 i bilaga I, inklusive deras isomerer.
- *haloner*: de kontrollerade ämnena i grupp 3 i bilaga I, inklusive deras isomerer.
- *koltetraklorid*: det kontrollerade ämnet i grupp 4 i bilaga I.
- *1,1,1-triklorethan*: det kontrollerade ämnet i grupp 5 i bilaga I.
- *metylbromid*: det kontrollerade ämnet i grupp 6 i bilaga I.
- *bromfluorkolväten*: de kontrollerade ämnena i grupp 7 i bilaga I, inklusive deras isomerer.
- *klorfluorkolväten*: de kontrollerade ämnena i grupp 8 i bilaga I, inklusive deras isomerer.
- *råmaterial*: varje kontrollerat ämne som bearbetas i en process där ämnets ursprungliga sammansättning helt förändras.
- *processhjälpmedel*: kontrollerade ämnen när de används som kemiska processhjälpmedel i de tillämpningar som anges i bilaga VI, i befintliga anläggningar per den 1 september 1997 och där utsläppen är obetydliga. Kommissionen skall, utifrån dessa kriterier och i enlighet med förfarandet i artikel 17, upprätta en förteckning över företag där det skall vara tillåtet att använda kontrollerade ämnen som processhjälpmedel. Kommissionen får också, i enlighet med förfarandet i artikel 17, ändra denna förteckning med hänsyn till ny kunskap eller teknisk utveckling.
- *producent*: varje fysisk eller juridisk person som producerar kontrollerade ämnen inom gemenskapen.
- *produktion*: den mängd kontrollerade ämnen som produceras, minus den mängd som destrueras med hjälp av teknik som godkänts av parterna, minus den mängd som helt används som råmaterial eller processhjälpmedel vid framställning av andra kemikalier. Återvunnen, återanvänd eller regenererad mängd skall inte räknas som produktion.
- *ozonnedbrytande potential*: den siffra som anges i den sista kolumnen i bilaga I och som motsvarar varje ämnes potentiella inverkan på ozonskiktet.

beräknad nivå: en kvantitet som beräknas genom att mängden av varje kontrollerat ämne multipliceras med dess ozonnedbrytande potential och de erhållna resultaten därefter adderas separat för varje ämnesgrupp i bilaga I.

- *industriell rationalisering*: överföring mellan parter eller inom en medlemsstat av hela eller en del av den beräknade produktionsnivån från en producent till en annan producent för att uppnå bättre ekonomisk effektivitet eller för att avhjälpa förväntade brister i tillgången på grund av att anläggningar stängs.
- *saluföring*: att mot betalning eller gratis leverera till eller förse tredje part med kontrollerade ämnen eller produkter som innehåller kontrollerade ämnen som omfattas av denna förordning, i syfte att distribuera eller använda dem på gemenskapsmarknaden.

användning: utnyttjande av kontrollerade ämnen för produktion eller underhåll av produkter eller utrustning, eller i andra processer utom för användning som råmaterial eller processhjälpmedel.

- *reversibelt luftkonditionerings-/värmepumpsystem*: en kombination av sammansatta enheter innehållande kylmedium som utgör en enda sluten kylkrets där kylmediet cirkulerar i syfte att uppta eller avge värme (dvs. kylning eller uppvärmning), och som är reversibla på så sätt att förångare och kondensatorer är utformade så att deras funktioner är utbytbara.
- *aktiv förädling*: ett förfarande som anges i artikel 114.1 a i rådets förordning (EEG) nr 2913/92⁵.
- *återvinning*: insamling och lagring av kontrollerade ämnen från t.ex. anläggningar, utrustning och förvaringsbehållare i samband med service eller före bortskaffandet.
- *återanvändning*: förnyad användning av ett återvunnet kontrollerat ämne efter en grundläggande reningsprocess som t.ex. filtrering och torkning. För kylmedier innebär återanvändning normalt att ämnet återförs till utrustningen, vilket oftast sker på plats.
- *regenerering*: beredning och uppgradering av ett återvunnet kontrollerat ämne genom processer som filtrering, torkning, destillation och kemisk behandling för att återställa ämnet till en viss standard, vilket ofta innebär behandling vid en central anläggning.
- *företag*: varje fysisk eller juridisk person som producerar, återvinner för saluföring eller använder kontrollerade ämnen inom gemenskapen i industriellt eller kommersiellt syfte, som låter sådana importerade ämnen övergå till fri omsättning inom gemenskapen eller exporterar sådana ämnen från gemenskapen i industriellt eller kommersiellt syfte.

---

⁵ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

KAPITEL II AVVECKLINGSPLAN

Artikel 3

Begränsning av produktionen av kontrollerade ämnen

1. Om inget annat följer av punkt 5-10 får ingen produktion förekomma av
  - a) klorfluorkarboner,
  - b) andra fullständigt halogenerade klorfluorkarboner,
  - c) haloner,
  - d) koltetraklorid,
  - e) 1,1,1-trikloretan,
  - f) bromfluorkolväten.

På grundval av medlemsstaternas förslag skall kommissionen enligt förfarandet i artikel 17 tillämpa kriterierna i beslut IV/25 av parterna till Montrealprotokollet för att varje år fastställa för vilka viktiga användningsområden som produktion och import av de i första stycket angivna kontrollerade ämnena får tillåtas i gemenskapen och vilka användare som får utnyttja dessa viktiga användningsområden för egen räkning. Sådan produktion och import får tillåtas endast om lämpliga alternativ eller återvunna eller regenererade kontrollerade ämnen som anges i punkt 1 inte kan tillhandahållas från någon av parterna.

2. Om inte annat följer av punkt 5-10, skall varje producent se till
  - a) att den beräknade nivån för hans produktion av metylbromid under perioden 1 januari-31 december 1999 och under varje tolv månadersperiod därefter inte överstiger 75 % av den beräknade nivån för hans produktion av metylbromid under 1991,
  - b) att han inte producerar metylbromid efter den 31 december år 2000.

Den behöriga myndigheten i respektive medlemsstat skall enligt kriterierna i bilaga V varje år fastställa för vilka kritiska användningsområden som produktion, import och användning av metylbromid får tillåtas i gemenskapen efter den 31 december år 2000, samt tillåtna mängder och vilka användare som får utnyttja kritiska användningsområden för egen räkning. Sådan produktion och import skall tillåtas endast om lämpliga alternativ eller återvunnen eller regenererad metylbromid inte kan erhållas från någon av parterna.

Varje medlemsstat skall senast den 31 januari varje år underrätta kommissionen om de tillstånd som beviljats av dess behöriga myndighet under perioden 1 januari-31 december föregående år. Av underrättelsen skall framgå vilka specifika användningsområden och mängder som tillstånden gäller, skälen till att dessa tillstånd beviljats, vilka ansträngningar som gjorts för att finna och genomföra alternativa lösningar, vilka åtgärder som vidtagits för att minska utsläpp samt en beräkning av de faktiska utsläppen.

Kommissionen skall varje år granska de undantag för kritiska användningsområden som beviljats av medlemsstaternas behöriga myndigheter. Mot bakgrund av denna granskning och med hänsyn till teknisk och annan information skall kommissionen vidta lämpliga åtgärder inklusive, om det behövs, föreslå ändringar av bilaga V.

I nödlägen får den behöriga myndigheten i en medlemsstat, trots vad som sägs i bilaga V, tillåta tillfällig användning av metylbromid om det är nödvändigt på grund av oväntade utbrott av vissa farsoter eller sjukdomar. Ett sådant tillstånd skall ha en giltighetstid på högst 60 dagar. Medlemsstater som beviljar tillstånd för nödlägen i enlighet med detta förfarande skall underrätta kommissionen om detta inom en månad från tillståndets beviljande.

3. Om inte annat följer av punkterna 8, 9 och 10, skall varje producent se till
  - a) att den beräknade nivån för hans produktion av klorfluorkolväten under perioden 1 januari–31 december år 2000 och under varje tolv månadersperiod därefter inte överstiger den beräknade nivån för hans produktion av klorfluorkolväten under 1997,
  - b) att den beräknade nivån för hans produktion av klorfluorkolväten under perioden 1 januari–31 december 2008 och under varje tolv månadersperiod därefter inte överstiger 35 % av den beräknade nivån för hans produktion av klorfluorkolväten under 1997,
  - c) att den beräknade nivån för hans produktion av klorfluorkolväten under perioden 1 januari–31 december 2014 och under varje tolv månadersperiod därefter inte överstiger 20 % av den beräknade nivån för hans produktion av klorfluorkolväten under 1997,
  - d) att den beräknade nivån för hans produktion av klorfluorkolväten under perioden 1 januari–31 december 2020 och under varje tolv månadersperiod därefter inte överstiger 15 % av den beräknade nivån för hans produktion av klorfluorkolväten under 1997,
  - e) att han inte framställer klorfluorkolväten efter den 31 december 2025.

Före den 31 december 2002 skall kommissionen göra en översyn av produktionen av klorfluorkolväten under perioden 1 januari 2003–31 december 2007 för att bestämma huruvida man bör föreslå en fortsatt minskning av produktionen efter år 2008. Vid denna översyn skall hänsyn tas till utvecklingen av den globala användningen av klorfluorkolväten, exporten av klorfluorkolväten från gemenskapen och andra OECD-länder samt till tillgången på alternativa ämnen eller tekniker som är lämpliga ur teknisk och ekonomisk synpunkt.

4. Kommissionen skall utfärda tillstånd till de användare som avses i punkt 1 andra stycket och underrätta dem om vilka användningsområden som tillståndet gäller, vilka ämnen de får använda och i vilka mängder.

5. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där produktionen sker får ge producenten tillstånd att framställa de i punkt 1 angivna kontrollerade ämnena för att tillgodose de behov för vilka tillstånd beviljats i enlighet med punkt 4, och att framställa metylbromid för att tillgodose de kritiska användningsområden för vilka tillstånd beviljats i enlighet med punkt 2. Den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten skall i förväg underrätta kommissionen om att den avser att utfärda ett sådant tillstånd.
6. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där produktionen sker får ge producenten tillstånd att överskrida de beräknade produktionsnivåerna enligt punkt 1 och 2 för att uppfylla grundläggande inhemska behov hos de parter som avses i artikel 5 i protokollet, om ökningen av medlemsstatens beräknade produktionsnivåer inte överstiger de nivåer som enligt artiklarna 2A–2E och 2H i protokollet tillåts för detta ändamål under de berörda perioderna. Den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten skall i förväg underrätta kommissionen om att den avser att utfärda ett sådant tillstånd.
7. I den utsträckning protokollet tillåter, får den behöriga myndigheten i den medlemsstat där produktionen sker ge producenten tillstånd att överskrida de beräknade produktionsnivåerna enligt punkt 1 och 2 för att tillgodose parter viktiga eller kritiska användningsområden på parternas egen begäran. Den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten skall i förväg underrätta kommissionen om att den avser att utfärda ett sådant tillstånd.
8. I den utsträckning protokollet tillåter, får den behöriga myndigheten i den medlemsstat där produktionen sker ge producenten tillstånd att överskrida de beräknade produktionsnivåerna enligt punkt 1–7 för att åstadkomma industriell rationalisering i den berörda medlemsstaten, om medlemsstatens beräknade produktionsnivåer inte överstiger summan av de beräknade produktionsnivåer som enligt punkt 1–7 är fastställda för medlemsstatens inhemska producenter för de aktuella perioderna. Den behöriga myndigheten i medlemsstaten skall i förväg underrätta kommissionen om att den avser att utfärda ett sådant tillstånd.
9. I den utsträckning protokollet tillåter, får kommissionen med samtycke av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där produktionen sker ge producenten tillstånd att överskrida de beräknade produktionsnivåer som fastställs i punkt 1–8 för industriell rationalisering mellan medlemsstater, förutsatt att summan av de beräknade produktionsnivåerna för de berörda medlemsstaterna inte överstiger summan av de beräknade produktionsnivåerna för medlemsstaternas inhemska producenter enligt punkt 1–8 för de aktuella perioderna. Samtycke krävs också från den behöriga myndigheten i den medlemsstat där man avser att minska produktionen.
10. I den utsträckning protokollet tillåter, får kommissionen med samtycke såväl av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där produktionen sker som av regeringen i det berörda tredje partslandet, ge en producent tillstånd att slå ihop de beräknade produktionsnivåerna enligt punkt 1–9 med de beräknade produktionsnivåer som är tillåtna för en producent i ett tredje partsland enligt protokollet och det landets nationella lagstiftning i syfte att åstadkomma industriell rationalisering med tredje partsland, förutsatt att summan av de beräknade produktionsnivåerna för de båda producenterna inte överstiger summan av de beräknade produktionsnivåer som tillåts

för producenten i gemenskapen enligt punkt 1–9 och för producenten i tredje partslandet enligt protokollet och tillämplig nationell lagstiftning.

Artikel 4

Begränsning av saluföring och användning av kontrollerade ämnen

1. Om inte annat följer av punkt 4 och 5 är saluföring och användning förbjuden vad avser
  - a) klorfluorkarboner,
  - b) andra fullständigt halogenerade klorfluorkarboner,
  - c) haloner,
  - d) koltetraklorid,
  - e) 1,1,1-triklorethan,
  - f) bromfluorkolväten.

2. Om inte annat följer av punkt 4 och 5 skall varje producent och importör se till
  - a) att den beräknade mängd metylbromid som han saluför eller själv använder under perioden 1 januari – 31 december 1999 och under varje tolv månadersperiod därefter inte överstiger 75 % av den beräknade mängd metylbromid som han saluförde eller själv använde under 1991,
  - b) att han inte saluför eller själv använder metylbromid efter den 31 december år 2000.

De sammanlagda kvantitativa begränsningarna för saluföring eller användning för eget bruk av metylbromid för producenter och importörer anges i bilaga II.

3. Om inte annat följer av punkt 4 och 5 eller av artikel 5.5 skall följande gälla:
  - a) Den beräknade mängd klorfluorkolväten som producenter och importörer saluför eller själva använder under perioden 1 januari–31 december 1999 och under en tolv månadersperiod därefter får inte överstiga summan av
    - 2,6 % av den beräknade mängd klorfluorkarboner som producenter och importörer saluförde eller själva använde under 1989, och
    - den beräknade mängd klorfluorkolväten som producenter och importörer saluförde eller själva använde under 1989.
  - b) Den beräknade mängd klorfluorkolväten som producenter och importörer saluför eller själva använder under perioden 1 januari–31 december år 2001 får inte överstiga summan av
    - 2,0 % av den beräknade mängd klorfluorkarboner som producenter och importörer saluförde eller själva använde under 1989, och
    - den beräknade mängd klorfluorkolväten som producenter och importörer saluförde eller själva använde under 1989.

- c) Den beräknade mängd klorfluorkolväten som producenter och importörer saluför eller själva använder under perioden 1 januari–31 december 2002 och under varje tolv månadersperiod därefter får inte överstiga 90 % av den enligt punkt b beräknade mängden.
- d) Den beräknade mängd klorfluorkolväten som producenter och importörer saluför eller själva använder under perioden 1 januari–31 december 2003 får inte överstiga 35 % av den enligt punkt b beräknade mängden.
- e) Den beräknade mängd klorfluorkolväten som producenter och importörer saluför eller själva använder under perioden 1 januari–31 december 2004 och under varje tolv månadersperiod därefter får inte överstiga 30 % av den enligt punkt b beräknade mängden.
- f) Den beräknade mängd klorfluorkolväten som producenter och importörer saluför eller själva använder under perioden 1 januari–31 december 2008 och under varje tolv månadersperiod därefter får inte överstiga 5 % av den enligt punkt b beräknade mängden.
- g) Ingen producent eller importör får saluföra eller själv använda klorfluorkolväten efter den 31 december 2014.
- h) Varje producent och importör skall se till att den beräknade mängd klorfluorkolväten som han saluför eller själv använder under perioden 1 januari-31 december 1999 och under varje tolv månadersperiod därefter till den 31 december 2002, i procent av de mängder som anges i punkterna a-f ovan, inte överstiger deras procentuella marknadsandel för år 1996.

Före den 1 januari år 2001 skall kommissionen, i enlighet med förfarandet i artikel 17, fastställa ett system för att tilldela varje producent och importör en viss kvot av de beräknade mängderna enligt a–f ovan. Detta system skall tillämpas under perioden 1 januari–31 december 2003 och för varje därpå följande tolv månadersperiod.

De sammanlagda kvantitativa begränsningarna för producenters och importörers saluföring eller egen användning av klorfluorkolväten anges i bilaga II.

4. Punkterna 1, 2 och 3 skall inte tillämpas vid saluföring eller användning av kontrollerade ämnen om
  - a) de destrueras inom gemenskapen med hjälp av teknik som godkänts av parterna,
  - b) de används som råmaterial eller processhjälpmedel, eller
  - c) de används för att möta efterfrågan från sådana användare som avses i artikel 3.1 för viktiga användningsområden för vilka tillstånd beviljats, och för att möta efterfrågan för kritiska användningsområden som tillåtits i enlighet med artikel 3.2.

Punkt 1 skall inte tillämpas vid saluföring eller användning av kontrollerade ämnen för underhåll och service av kylanläggningar och luftkonditioneringsutrustning till och med den 31 december 1999.

Punkt 1 c skall inte tillämpas vid saluföring eller användning av haloner i existerande brandskyddssystem till och med den 31 december 2003 eller för saluföring av haloner för att möta efterfrågan för kritiska ändamål enligt bilaga VII.

5. Varje producent eller importör som har rätt att saluföra eller själv använda kontrollerade ämnen som omfattas av denna artikel får helt eller delvis överlåta sin rätt till den mängd som enligt denna artikel fastställts för den aktuella ämnesgruppen till varje annan producent eller importör av ämnesgruppen inom gemenskapen. Varje sådan överlåtelse skall i förväg anmälas till kommissionen. Överlåtelsen av saluförings- eller användningsrätten får inte inbegripa någon ytterligare produktions- eller importrätt.
6. Det skall vara förbjudet att importera och saluföra produkter och utrustning som innehåller klorfluorkarboner, andra fullständigt halogenerade klorfluorkarboner, haloner, koltetraklorid, 1,1,1-trikloretan och bromfluorkolväten, med undantag för produkter och utrustning i vilka användning av respektive kontrollerade ämne tillåts enligt artikel 3.1 andra stycket. Produkter och utrustning som bevisligen tillverkats före denna förordnings ikraftträdande skall inte omfattas av detta förbud.

Artikel 5

Begränsning av användningen av klorfluorkolväten

1. Användning av klorfluorkolväten skall förbjudas enligt följande villkor:
  - a) I aerosoler.
  - b) Som lösningsmedel
    - i) i icke-slutna system, inbegripet öppna rengöringsanläggningar och öppna system för avvattning eller torkning utan kyltor, i lim och formsläppmedel om dessa inte används i slutna anläggningar, för avloppsrensning om klorfluorkolvätena inte återvinns,
    - ii) från den 1 januari år 2003 vid all användning som lösningsmedel, med undantag för precisionsrengöring av elektriska och andra komponenter inom flyg- och rymdindustrin.
  - c) Som kylmedium
    - i) i följande utrustning som tillverkats efter den 31 december 1995:
      - Icke-slutna anläggningar med direktförångning.
      - Kyl- och frysskåp för hushållsbruk.
      - Luftkonditioneringssystem i motorfordon, traktorer, terrängfordon eller släpfordon, oberoende av vilken energikälla som driver utrustningen.

- Luftkonditioneringssystem i fordon för vägbunden kollektivtrafik.
  - ii) i luftkonditioneringssystem i fordon för spårbunden kollektivtrafik, när utrustningen är tillverkad efter den 31 december 1997,
  - iii) från den 1 januari 2000 i utrustning tillverkad efter den 31 december 1999 för följande användningsområden:
    - I kylrum och kylager för allmänt bruk eller distribution.
    - För utrustning med en ingående axeleffekt på 150 kW eller mer.
  - iv) från den 1 januari 2001 i all annan kyl- och luftkonditioneringsutrustning tillverkad efter den 31 december år 2000, med undantag för reversibla luftkonditionerings-/värmepumpsystem för vilka användning av klorfluorkolväten skall vara förbjuden från den 1 januari 2004 i all utrustning tillverkad efter den 31 december 2003.
  - v) Från den 1 januari 2008 får nyproducerade klorfluorkolväten inte användas för underhåll och service av befintlig kyl- eller luftkonditioneringsutrustning.
- d) För produktion av cellplast, utom integralcellplast som används för säkerhetsändamål och styv cellplast för isolering,
- i) från den 1 januari år 2000 för produktion av integralcellplast och etencellplast,
  - ii) från den 1 januari 2002 för produktion av strängsprutad styrencellplast, utom i de fall där den används för isolerade transporter,
  - iii) från den 1 januari 2003 för produktion av uretancellplast för apparater, uretancellplast med flexibel yta för laminat och helgjutna paneler av uretanplast, utom där de två sistnämnda används för isolerade transporter,
  - iv) från den 1 januari 2004 för produktion av all cellplast.
- e) Som bärgas vid sterilisering i slutna system, i utrustning tillverkad efter den 31 december 1997.
- f) För all annan användning
2. Trots vad som sägs i punkt 1 skall användning av klorfluorkolväten tillåtas
- a) för laboratorieändamål, inklusive forskning och utveckling,
  - b) som råmaterial vid framställning av andra kemikalier, och
  - c) som processhjälpmedel.
3. Från och med det datum då begränsningen av användningen träder i kraft skall det vara förbjudet att importera och saluföra produkter och utrustning innehållande klorfluorkolväten vars användning är begränsad enligt denna artikel. Produkter och utrustning som bevisligen är tillverkade före det datum då begränsningen av användningen träder i kraft skall inte omfattas av detta förbud.

4. De begränsningar av användningen som föreskrivs i punkterna 1, 2 och 3 skall inte gälla klorfluorkolväten som används för tillverkning av produkter som exporteras till länder där användning av klorfluorkolväten i dessa produkter fortfarande är tillåten.
5. Kommissionen får, på grundval av de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av denna förordning eller för att spegla den tekniska utvecklingen, ändra den förteckning och de datum som anges i punkt 1 i enlighet med förfarandet i artikel 17.
6. Trots vad som sägs i punkt 1 och i artikel 4.3 får kommissionen, på begäran av en behörig myndighet i en medlemsstat och i enlighet med förfarandet i artikel 17, godkänna ett tillfälligt undantag så att användning och saluföring av klorfluorkolväten tillåts när det för ett visst användningsområde kan visas att tekniskt och ekonomiskt lämpliga ersättningsämnen eller alternativ teknik saknas eller inte kan användas.

KAPITEL III HANDEL

Artikel 6

Licenser för import från tredje land

1. Övergång till fri omsättning i gemenskapen eller aktiv förädling av kontrollerade ämnen skall kräva en importlicens. Licenser skall utfärdas av kommissionen efter kontroll av att artiklarna 6, 7, 8 och 13 har följts. Kommissionen skall skicka en kopia av varje licens till den behöriga myndigheten i den medlemsstat till vilken ämnena i fråga skall importeras. Varje medlemsstat skall utse en behörig myndighet för detta ändamål.
2. Licensen skall, när den gäller förfarandet för aktiv förädling, endast utfärdas om de kontrollerade ämnena skall användas inom gemenskapens tullområde och omfattas av suspensionssystemet enligt artikel 114.2 a i förordning (EEG) nr 2913/92 och på villkor att förädlingsprodukterna återexporteras till en stat där produktion, användning eller import av kontrollerade ämnen inte är förbjuden. Licensen får endast utfärdas efter godkännande av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den aktiva förädlingen sker.
3. En ansökan om licens skall innehålla följande uppgifter:
  - a) Importörens och exportörens namn och adress.
  - b) Exportlandet.
  - c) Det slutliga bestämmelselandet, om de kontrollerade ämnena skall användas inom gemenskapens tullområde inom ramen för det förfarande för aktiv förädling som avses i punkt 2.
  - d) En beskrivning av varje ämne, inbegripet
    - handelsbeteckning,
    - beskrivning och KN-nummer enligt bilaga III,

- ämnets beskaffenhet (nyproducerat, återvunnet eller regenererat),
  - kvantitet av ämnet i kg.
- e) Den planerade importens syfte.
- f) Plats och tidpunkt för den planerade importen, om detta är känt.
4. Kommissionen kan kräva ett intyg om det importerade ämnets beskaffenhet.
5. Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 17 ändra den förteckning som anges i punkt 3 och i bilaga III.

Artikel 7

Import av kontrollerade ämnen från tredje land

Övergång till fri omsättning i gemenskapen av kontrollerade ämnen som importeras från tredje land skall omfattas av kvantitativa begränsningar. Dessa begränsningar skall fastställas och kvoter tilldelas företag för perioden 1 januari–31 december 1999 och för varje därpå följande tolv månadersperiod i enlighet med förfarandet i artikel 17. De skall tilldelas endast

- a) för kontrollerade ämnen i grupp 6 och 8 som anges i bilaga I,
- b) för kontrollerade ämnen som utnyttjas för viktiga eller kritiska användningsområden,
- c) för kontrollerade ämnen om de används som råmaterial eller processhjälpmedel, eller
- d) för återvunna kontrollerade ämnen om de används för destruktion i gemenskapen med hjälp av teknik som godkänts av parterna.

Artikel 8

Import av kontrollerade ämnen från stater som inte är parter till protokollet

Övergång till fri omsättning i gemenskapen eller aktiv förädling av kontrollerade ämnen importerade från stater som inte är parter till protokollet skall vara förbjuden.

Artikel 9

Import av produkter som innehåller kontrollerade ämnen från stater som inte är parter till protokollet

1. Övergång till fri omsättning i gemenskapen av produkter och utrustning som innehåller kontrollerade ämnen importerade från stater som inte är parter till protokollet skall vara förbjuden.

2. I bilaga IV finns till ledning för medlemsstaternas tullmyndigheter en förteckning över produkter som innehåller kontrollerade ämnen och över KN-nummer. Kommissionen får enligt förfarandet i artikel 17 lägga till eller ta bort produkter i denna förteckning eller ändra den på grundval av förteckningar som upprättats av parterna.

Artikel 10

Import av produkter som tillverkas med hjälp av kontrollerade ämnen från stater som inte är parter till protokollet

Mot bakgrund av parternas beslut skall rådet, på förslag från kommissionen, anta bestämmelser om övergång till fri omsättning i gemenskapen av produkter, importerade från stater som inte är parter till protokollet, som framställs med hjälp av kontrollerade ämnen men som inte innehåller ämnen som entydigt kan identifieras som kontrollerade ämnen. Identifieringen av sådana produkter skall överensstämma med den periodiska tekniska rådgivningen till parterna. Rådet skall besluta med kvalificerad majoritet.

Artikel 11

Export av kontrollerade ämnen eller av produkter som innehåller kontrollerade ämnen

1. Det skall vara förbjudet att från gemenskapen exportera klorfluorkarboner, andra fullständigt halogenerade klorfluorkarboner, haloner, koltetraklorid, 1,1,1-triklorethan och bromfluorkolväten eller produkter, och utrustning som innehåller dessa kontrollerade ämnen, dock med undantag för personliga tillhörigheter. Detta förbud skall inte gälla export av kontrollerade ämnen vars produktion godkänts i enlighet med artikel 3.6 för att tillgodose grundläggande inhemska behov hos de parter som avses i artikel 5 i protokollet, inte heller export av kontrollerade ämnen eller produkter och utrustning som innehåller dessa ämnen, som tillåts enligt artikel 3.7 för att tillgodose parternas viktiga användningsområden.
2. Det skall vara förbjudet att från gemenskapen exportera metylbromid och klorfluorkolväten till stater som inte är parter till protokollet.

Artikel 12

Exporttillstånd

1. Det skall krävas ett tillstånd vid export av kontrollerade ämnen från gemenskapen. Kommissionen skall utfärda sådana exporttillstånd till företag för perioden 1 januari–31 december 1999 och för varje därpå följande tolv månadersperiod, efter kontroll av att bestämmelserna i artikel 11 följs. Kommissionen skall sända en kopia av varje exporttillstånd till den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten.

2. En ansökan om exporttillstånd skall innehålla följande uppgifter:
  - a) Exportörens namn och adress.
  - b) En beskrivning av de kontrollerade ämnen som skall exporteras, innefattande
    - handelsbeteckning,
    - beskrivning och KN-nummer enligt bilaga III,
    - ämnets beskaffenhet (nyproducerat, återvunnet eller regenererat).
  - c) Den totala kvantiteten av varje exporterat ämne.
  - d) Det slutliga bestämmelselandet för de kontrollerade ämnena.
  - e) Syftet med exporten.
3. Varje exportör skall underrätta kommissionen om eventuella ändringar under ett tillstånds giltighetstid av de uppgifter som anmälts enligt punkt 2. Varje exportör skall lämna in uppgifter till kommissionen i enlighet med artikel 18.

Artikel 13

Tillstånd i undantagsfall till handel med stater som inte är parter till protokollet

Utan hinder av artiklarna 8, 9.1, 10 och 11.2 får kommissionen beträffande kontrollerade ämnen eller beträffande produkter, som innehåller eller har tillverkats med hjälp av ett eller flera av dessa ämnen, ge tillstånd till handel med stater som inte är parter till protokollet, om det vid ett möte med parterna har fastställts att icke-parten till fullo uppfyller bestämmelserna i protokollet och har lämnat uppgifter som styrker detta enligt artikel 7 i protokollet. Kommissionen skall besluta enligt förfarandet i artikel 17.

Artikel 14

Handel med territorier som inte omfattas av protokollet

1. Artiklarna 8, 9 och 11.2 skall tillämpas på territorier som inte omfattas av protokollet på samma sätt som de tillämpas på stater som inte är parter till protokollet, om inte annat följer av punkt 2.
2. Om myndigheterna i ett territorium, som inte omfattas av protokollet, följer protokollet och har lämnat uppgifter som styrker detta enligt artikel 7 i protokollet, får kommissionen besluta att en del eller alla bestämmelser i artiklarna 8, 9 och 11 i denna förordning inte skall tillämpas för det territoriet.

Kommissionens skall besluta enligt förfarandet i artikel 17.

KAPITEL IV BEGRÄNSNING AV UTSLÄPP

Artikel 15

Återvinning av använda kontrollerade ämnen

Klorfluorkarboner, andra fullständigt halogenerade klorfluorkarboner, haloner, koltetraklorid, 1,1,1-triklorethan, bromfluorkolväten och klorfluorkolväten som används i

- kyl- och luftkonditioneringsutrustning,
- utrustning som innehåller lösningsmedel, brandskyddssystem och brandsläckare, och styv cellplast

skall, vid service och underhåll eller före nedmontering eller bortskaffande av utrustningen, om det är praktiskt möjligt återvinnas för att destrueras med teknik som godkänts av parterna eller med annan miljömässigt godtagbar destruktions teknik, alternativt återvändas eller regenereras. Medlemsstaterna skall på lämpligt sätt främja inrättandet av anläggningar för destruering, återvinning och regenerering. Medlemsstaterna skall fastställa vilka kvalifikationer den berörda servicepersonalen minst måste ha.

Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2001 underrätta kommissionen om de system som inrättats för återvinning av använda kontrollerade ämnen, om vilka anläggningar som finns tillgängliga och om de mängder av använda kontrollerade ämnen som återvunnits, återanvänts, regenererats eller destruerats.

Denna bestämmelse skall inte påverka tillämpningen av rådets direktiv 75/442/EEG⁶, eller åtgärder som vidtas i enlighet med artikel 2.2 i det direktivet.

Artikel 16

Utsläpp av kontrollerade ämnen

1. Alla praktiskt möjliga försiktighetsåtgärder skall vidtas under tillverkning, installation, drift och service för att hindra utsläpp av klorfluorkarboner, andra fullständigt halogenerade klorfluorkarboner, haloner, koltetraklorid, 1,1,1-triklorethan, bromfluorkolväten och klorfluorkolväten från kommersiella och industriella luftkonditionerings- och kylanläggningar, från brandskyddssystem och från utrustning som innehåller lösningsmedel. Medlemsstaterna skall fastställa vilka kvalifikationer servicepersonalen minst måste ha. De skall senast den 31 december år 2000 underrätta kommissionen om de bestämmelser som antagits beträffande sådana kvalifikationskrav.

Kommissionen skall på lämpligt sätt främja utarbetandet av europeiska standarder i fråga om tekniska krav på läckagesäkerhet hos kylsystem.

---

⁶ EGT L 194, 25.7.1975, s. 39.

2. Alla praktiskt möjliga försiktighetsåtgärder skall vidtas för att förhindra utsläpp av metylbromid från desinfektionsanläggningar och från verksamheter där metylbromid används. Medlemsstaterna skall fastställa vilka kvalifikationer den berörda servicepersonalen minst måste ha.
3. Alla praktiskt möjliga försiktighetsåtgärder skall vidtas för att hindra utsläpp av kontrollerade ämnen som används som råmaterial och som processhjälpmedel vid framställning av andra kemikalier.
4. Alla praktiskt möjliga försiktighetsåtgärder skall vidtas för att hindra utsläpp av kontrollerade ämnen som bildas oavsiktligt under framställning av andra kemikalier.

KAPITEL V KOMMITTÉFÖRFARANDE, UPPGIFTSLÄMNANDE, KONTROLL OCH TILLÄMPNING

Artikel 17 Kommittéförfarande

Kommissionen skall biträdas av en kommitté som består av företrädare för medlemsstaterna och med en företrädare för kommissionen som ordförande.

Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. De röster som avges av medlemsstaternas företrädare i kommittén skall vägas i enlighet med samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionen skall besluta med omedelbar verkan. Om beslutet inte är förenligt med kommitténs yttrande skall kommissionen emellertid genast underrätta rådet. I sådana fall får kommissionen uppskjuta verkställandet av de beslutade åtgärderna under en tid som inte överstiger en månad från den dag då rådet underrättats.

Rådet får fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet inom den tid som anges i tredje stycket.

Artikel 18 Uppgiftslämnande

1. Före den 1 mars varje år skall alla producenter, importörer och exportörer av kontrollerade ämnen lämna nedanstående uppgifter till kommissionen om varje kontrollerat ämne för perioden 1 januari–31 december närmast föregående år. En kopia av uppgifterna skall lämnas till den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten.

- a) Varje producent skall lämna uppgifter om följande:
- Producentens totala produktion av varje kontrollerat ämne.
  - Produktion av kontrollerade ämnen som producenten salufört eller använt för eget bruk inom gemenskapen, med separat angivelse av produktion för användning som råmaterial, användning som processhjälpmedel och andra användningsområden.
  - Produktion för vilken tillstånd beviljats enligt artikel 3.4 för att tillgodose viktiga användningsområden i gemenskapen.
  - Produktion för vilken tillstånd beviljats enligt artikel 3.6 för att tillgodose grundläggande inhemska behov hos de parter som avses i artikel 5 i protokollet.
  - Produktion för vilken tillstånd beviljats enligt artikel 3.7 för att tillgodose parternas behov för viktiga eller kritiska användningsområden.
  - Sådan ökning av produktionen för vilken tillstånd beviljats enligt artikel 3.8–3.10 i samband med industriell rationalisering.
  - Mängder som har återanvänts, regenererats eller destruerats.
  - Lagerkvantiteter.
- b) Varje importör, inklusive producenter som även importerar, skall lämna uppgifter om följande:
- Mängder som övergått till fri omsättning i gemenskapen, med separat angivelse av import för användning som råmaterial och processhjälpmedel, för viktiga användningsområden som tillstånd beviljats för enligt artikel 3.4, för användning vid karantänsättning och före transport, samt för destruktion.
  - Mängder av kontrollerade ämnen som införts i gemenskapen inom ramen för förfarandet för aktiv förädling.
  - Mängder av använda kontrollerade ämnen som importerats för återanvändning eller regenerering.
  - Lagerkvantiteter.
- c) Varje exportör, inklusive producenter som även exporterar, skall lämna uppgifter om följande:
- Mängder av kontrollerade ämnen som återexporterats från gemenskapen, inklusive ämnen som återexporterats inom ramen för förfarandet för aktiv förädling, med separat angivelse av de mängder som exporterats till varje bestämmandeland och mängder som exporterats för användning som råmaterial och processhjälpmedel, för viktiga användningsområden, för användning vid karantänsättning och före transport, för att tillgodose

grundläggande inhemska behov för parter som avses i artikel 5 i protokollet, samt för destruktion.

- Mängder av använda kontrollerade ämnen som exporterats för återanvändning eller regenerering.
  - Lagerkvantiteter.
2. Medlemsstatens tullmyndigheter skall före den 31 december varje år återsända de stämplade använda licenshandlingarna till kommissionen.
  3. Alla användare som beviljats undantag för ett viktigt användningsområde enligt artikel 3.1 skall före den 1 mars varje år lämna uppgift till kommissionen om användningsslag och mängd av varje ämne som använts under föregående år, lagerkvantiteter, mängder som återanvänts eller destruerats, och mängden produkter innehållande dessa ämnen som saluförts på gemenskapsmarknaden eller exporterats. Användaren skall skicka en kopia av dessa uppgifter till den behöriga myndigheten i medlemsstaten.
  4. Varje företag med tillstånd att använda kontrollerade ämnen som processhjälpmedel skall före den 1 mars varje år underrätta kommissionen om de mängder som de använt under föregående år, och tillhandahålla en uppskattning av utsläppen i samband med användningen.
  5. Kommissionen skall vidta lämpliga åtgärder för att skydda förtroliga uppgifter som den tagit emot.
  6. Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 17 ändra de krav beträffande uppgiftslämnande som fastställs i punkt 1-4 om det är nödvändigt för att uppfylla förpliktelseerna enligt protokollet eller för att förbättra den praktiska tillämpningen av dessa krav.

Artikel 19

Tillsyn

1. För att kunna genomföra de uppgifter som den ålagts genom denna förordning får kommissionen inhämta alla nödvändiga upplysningar från medlemsstaternas regeringar och behöriga myndigheter och från företag.
2. När kommissionen begär uppgifter från ett företag, skall den samtidigt sända en kopia av sin begäran till den behöriga myndigheten i den medlemsstat inom vars territorium företaget har sitt säte och ange varför uppgifterna begärs.
3. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall göra de utredningar som kommissionen bedömer vara nödvändiga för tillämpningen av denna förordning.
4. Efter överenskommelse mellan kommissionen och den behöriga myndigheten i den medlemsstat där utredningen skall göras, skall kommissionens tjänstemän biträda myndighetens tjänstemän i deras arbete.

5. Kommissionen skall vidta lämpliga åtgärder för att skydda förtroliga uppgifter som den inhämtat enligt denna artikel.

Artikel 20
Sanktioner

Medlemsstaterna skall bestämma ett sanktionssystem som är tillämpligt på överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och på bristande efterlevnad av nationella bestämmelser som antagits för dess genomförande, och skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa sanktioner skall kunna genomföras. Sanktionerna skall vara effektiva, väl avvägda och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den 30 juni 1998, samt alla senare ändringar som gäller dem så snart som möjligt.

KAPITEL VI
SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 21
Upphävande

Förordning (EG) nr 3093/94 skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen skall betraktas som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 22
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den [1 januari 1999].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA I
Kontrollerade ämnen som omfattas av förordningen

Grupp	Ämne	Ozonnedbrytande potential ¹
Grupp 1	CFCl ₃ (CFC-11)	1,0
	CF ₂ Cl ₂ (CFC-12)	1,0
	C ₂ F ₃ Cl ₃ (CFC-113)	0,8
	C ₂ F ₄ Cl ₂ (CFC-114)	1,0
	C ₂ F ₅ Cl (CFC-115)	0,6
Grupp 2	CF ₃ Cl (CFC- 13)	1,0
	C ₂ FCl ₅ (CFC-111)	1,0
	C ₂ F ₂ Cl ₄ (CFC-112)	1,0
	C ₃ FCl ₇ (CFC-211)	1,0
	C ₃ F ₂ Cl ₆ (CFC-212)	1,0
	C ₃ F ₃ Cl ₅ (CFC-213)	1,0
	C ₃ F ₄ Cl ₄ (CFC-214)	1,0
	C ₃ F ₅ Cl ₃ (CFC-215)	1,0
	C ₃ F ₆ Cl ₂ (CFC-216)	1,0
	C ₃ F ₇ Cl (CFC-217)	1,0
Grupp 3	CF ₂ BrCl (halon-1211)	3,0
	CF ₃ Br (halon-1301)	10,0
	C ₂ F ₄ Br ₂ (halon-2402)	6,0
Grupp 4	CCl ₄ (koltetraklorid)	1,1
Grupp 5	C ₂ H ₃ Cl ₃ ² (1,1,1-triklorethan)	0,1
Grupp 6	CH ₃ Br (metylbromid)	0,6
Grupp 7	CH ₂ FBr ₂	1,00
	CHF ₂ Br	0,74
	CH ₂ FBr	0,73
	C ₂ H ₂ FBr ₄	0,8
	C ₂ H ₂ F ₂ Br ₃	1,8
	C ₂ H ₂ F ₃ Br ₂	1,6
	C ₂ H ₂ F ₄ Br	1,2
	C ₂ H ₂ F ₂ Br ₃	1,1
	C ₂ H ₂ F ₂ Br ₂	1,5
	C ₂ H ₂ F ₃ Br	1,6
	C ₂ H ₃ FBr ₂	1,7
	C ₂ H ₃ F ₂ Br	1,1
	C ₂ H ₄ FBr	0,1
	C ₃ H ₂ FBr ₆	1,5
	C ₃ H ₂ F ₂ Br ₅	1,9
	C ₃ H ₂ F ₃ Br ₄	1,8
	C ₃ H ₂ F ₄ Br ₃	2,2
	C ₃ H ₂ F ₅ Br ₂	2,0
	C ₃ H ₂ F ₆ Br	3,3
	C ₃ H ₂ F ₂ Br ₅	1,9
	C ₃ H ₂ F ₂ Br ₄	2,1
	C ₃ H ₂ F ₃ Br ₃	5,6
	C ₃ H ₂ F ₄ Br ₂	7,5
C ₃ H ₂ F ₅ Br	1,4	
C ₃ H ₃ FBr ₄	1,9	

	C3H3F2Br3		3,1
	C3H3F3Br2		2,5
	C3H3F4Br		4,4
	C3H4FBr3		0,3
	C3H4F2Br2		1,0
	C3H4F3Br		0,8
	C3H5FBr2		0,4
	C3H5F2Br		0,8
	C3H6FBR		0,7
Grupp 8	CHF2Cl	(HCFC-22) ³	0,040
	CH2FCl	(HCFC-31)	0,055
	C2HFCl4	(HCFC-121)	0,020
	C2HF2Cl3	(HCFC-122)	0,040
	C2H1F3Cl2	(HCFC-123) ³	0,080
	C2H1F4Cl	(HCFC-124) ³	0,020
	C2H2FCl3	(HCFC-131)	0,022
	C2H2F2Cl2	(HCFC-132)	0,050
	C2H2F3Cl	(HCFC-133)	0,050
	C2H3FCl2	(HCFC-141)	0,060
	CH3FCl2	(HCFC-141b) ³	0,070
	C2H3F2Cl	(HCFC-142)	0,110
	CH3F2Cl	(HCFC-142b) ³	0,070
	C2H4FC1	(HCFC-151)	0,065
	C3HFC16	(HCFC-221)	0,005
	C3HF2Cl5	(HCFC-222)	0,070
	C3HF3Cl4	(HCFC-223)	0,090
	C3HF4Cl3	(HCFC-224)	0,080
	C3HF5Cl2	(HCFC-225)	0,090
	CHFCl2	(HCFC-21) ³	0,070
	CF3CF2CHCl2	(HCFC-225ca) ³	0,025
	CF2ClF2CHClF	(HCFC-225cb) ³	0,033
	C3HF6Cl	(HCFC-226)	0,100
	C3H2FCl5	(HCFC-231)	0,090
	C3H2F2Cl4	(HCFC-232)	0,100
	C3H2F3Cl3	(HCFC-233)	0,230
	C3H2F4Cl2	(HCFC-234)	0,280
	C3H2F5Cl	(HCFC-235)	0,520
	C3H3FCl4	(HCFC-241)	0,090
	C3H3F2Cl3	(HCFC-242)	0,130
	C3H3F3Cl2	(HCFC-243)	0,120
	C3H3F4Cl	(HCFC-244)	0,140
	C3H4FCl3	(HCFC-251)	0,010
	C3H4F2Cl2	(HCFC-252)	0,040
	C3H4F3Cl	(HCFC-253)	0,030
	C3H5FCl2	(HCFC-261)	0,020
	C3H5F2Cl	(HCFC-262)	0,020
	C3H6FC1	(HCFC-271)	0,030

1 Dessa ozonnedbrytningspotentialer är uppskattade baserade på nuvarande kunskaper och kommer att revideras regelbundet på basis av beslut som tas av parterna till Montrealprotokollet.

2 Denna formel avser inte 1,1,2-triklorethan

3 Avser de mest kommersiellt gångbara ämnena enligt Montrealprotokollet.

BILAGA II

Totala kvantitativa begränsningar för producenter och importörers saluföring eller egna användning av kontrollerade ämnen inom gemenskapen

(beräknade mängder uttryckta i ODP-viktade ton)

Ämne	Grupp 1	Grupp 2	Grupp 3	Grupp 4	Grupp 5	Grupp 6 ¹	Grupp 7	Grupp 8
Tolvmånaders- perioder 1 januari- 31 december								
1999	0	0	0	0	0	7412	0	8079
2000						7412		8079
2001						0		6678
2002								6010
2003								2337
2004								2003
2005								2003
2006								2003
2007								2003
2008								334
2009								334
2010								334
2011								334
2012								334
2013								334
2014								334
2015								0

---

¹ Beräkning där ODP (ozonnedbrytande potential) = 0,6

BILAGA III

Grupper, KN-nummer 1997 (KN97)¹ och varubeskrivning
för de ämnen som avses i bilagorna I och II

Grupp	KN-nr (1997)	Beskrivning
Grupp 1	2903 41 00	-- Triklorfluormetan
	2903 42 00	-- Diklordifluormetan
	2903 43 00	-- Triklortrifluoretaner
	2903 44 10	--- Diklortetrafluoretaner
	2903 44 90	--- Klorpentafluoretan
Grupp 2	2903 45 10	--- Klortrifluormetan
	2903 45 15	--- Pentaklorfluoretan
	2903 45 20	--- Tetraklordifluoretaner
	2903 45 25	--- Heptaklorfluorpropaner
	2903 45 30	--- Hexaklordifluorpropaner
	2903 45 35	--- Pentaklortrifluorpropaner
	2903 45 40	--- Tetraklortetrafluorpropaner
	2903 45 45	--- Triklorpentafluorpropaner
	2903 45 50	--- Diklorhexafluorpropaner
	2903 45 55	--- Klorheptafluorpropaner
Grupp 3	2903 46 10	--- Bromklordifluormetan
	2903 46 20	--- Bromtrifluormetan
	2903 46 90	--- Dibromtetrafluoretaner
Grupp 4	2903 14 00	-- Tetraklormetan (koltetraklorid)
Grupp 5	2903 19 10	--- 1,1,1-Trikloretan (metylkloroform)
Grupp 6	2903 30 33	--- Brommetan (metyl bromid)
Grupp 7	2903 49 30	---- Bromfluormetaner, -etaner eller -propaner
Grupp 8	2903 49 10	---- Klorfluormetaner, -etaner eller -propaner
	ur 3824 71 00	-- Blandningar innehållande ett eller flera ämnen med nr 2903 41 00 till 2903 45 55.
	ur 3824 79 00	-- Blandningar innehållande ett eller flera ämnen med nr 2903 46 10 till 2903 46 90.
	ur 3824 90 95	--- Blandningar innehållande ett eller flera ämnen med nr 2903 14 00, 2903 19 10, 2903 30 33, 2903 49 10 eller 2903 49 30.

¹ Om det står "ur" före ett KN-nummer kan andra produkter än de som anges i kolumnen "Beskrivning" omfattas av den underrubriken.

BILAGA IV

KN-nummer (KN-nr)
för produkter som innehåller kontrollerade ämnen¹

1. Luftkonditioneringsenheter till bilar och lastbilar:

KN-nr

8701 20 10 - 8701 90 90

8702 10 11 - 8702 90 90

8703 10 11 - 8703 90 00

8704 10 11 - 8704 90 90

8705 10 00 - 8705 90 90

8706 00 11 - 8706 00 99

2. Kyl- och luftkonditionerings-/värmepumputrustning för hushållsbruk eller yrkesmässigt bruk

Kylskåp:

KN-nr

8418 10 10 - 8418 29 00

8418 50 11 - 8418 50 19

8418 61 10 - 8418 69 99

Frysar:

KN-nr

8418 10 10 - 8418 29 00

8418 30 10 - 8418 30 99

8418 40 10 - 8418 40 99

8418 50 11 - 8418 50 19

8418 61 10 - 8418 61 90

8418 69 10 - 8418 69 99

Luftavfuktare:

KN-nr

8415 10 00 - 8415 83 90

8424 89 80

8479 60 00

8479 89 10

8479 89 95

---

¹ Tulltaxenumren anges till vägledning för medlemsstaternas tullmyndigheter.

Vattenkylare:

KN-nr

8419 60 00

8419 89 95

Ismaskiner:

KN-nr

8418 10 10 - 8414 29 00

8418 30 10 - 8418 30 99

8418 40 10 - 8418 40 99

8418 50 11 - 8418 50 19

8418 61 10 - 8418 61 90

8418 69 10 - 8418 69 99

8479 89 95

Luftkonditionerings- och värmepumpenheter:

KN-nr

8415 10 00 - 8415 83 90

8418 61 10 - 8418 61 90

8418 69 10 - 8418 69 99

8418 99 10 - 8418 99 90

3. Aerosolprodukter, utom aerosoler för medicinskt bruk

Livsmedel:

KN-nr

0404 90 21 - 0404 90 89

1517 90 10 - 1517 90 99

2106 90 92

2106 90 98

Färger och lacker, beredda kallvattenfärger och färgämnen:

KN-nr

3208 10 10 - 3208 10 90

3208 20 10 - 3208 20 90

3208 90 11 - 3208 90 99

3209 10 00 - 3209 90 00

3210 00 10 - 3210 00 90

3212 90 90

Parfymerings-, skönhets- och kroppsvårdsmedel:

KN-nr

3303 00 10 - 3303 00 90

3304 30 00

3304 99 00

3305 10 00 - 3305 90 90

3306 10 00 - 3306 90 00

3307 10 00 - 3307 30 00

3307 49 00

3307 90 00

Ytaktiva preparat:

KN-nr

3402 20 10 - 3402 20 90

Beredda smörjmedel:

KN-nr

2710 00 81

2710 00 98

3403 11 00

3403 19 10 - 3403 19 99

3403 91 00

3403 99 10 - 3403 99 90

Hushållspreparat:

KN-nr

3405 10 00

3405 20 00

3405 30 00

3405 40 00

3405 90 10 - 3405 90 90

Varor av brännbara ämnen:

KN-nr

3606 10 00

Insekts-, svamp- och ogräsbekämpningsmedel, råttgift etc.:

KN-nr

3808 10 10 - 3808 10 90

3808 20 10 - 3808 20 80

3808 30 11 - 3808 30 90

3808 40 10 - 3808 40 90

3808 90 10 - 3808 90 90

Appreturmedel etc.:

KN-nr

3809 10 10 - 3809 10 90

3809 91 00 - 3809 93 00

Preparat och laddningar till brandsläckare; laddade brandsläckningsbomber:

KN-nr

3813 00 00

Sammansatta organiska lösningsmedel etc.:

KN-nr

3814 00 10 - 3814 00 90

Beredda flytande avsningsmedel:

KN-nr

3820 00 00

Produkter från kemiska eller närstående industrier

KN-nr

3824 90 10

3824 90 35

3824 90 40

3824 90 45 - 3824 90 95

Silikoner i obearbetad form:

KN-nr

3910 00 00

Vapen:

KN-nr

9304 00 00

4. Bärbara brandsläckare

KN-nr

8424 10 10 - 8424 10 99

5. Isoleringsplattor, isoleringspaneler och rörisolering

KN-nr

3917 21 10 - 3917 40 90

3920 10 23 - 3920 99 90

3921 11 00 - 3921 90 90

3925 10 00 - 3925 90 80

3926 90 10 - 3926 90 99

6. Prepolymerer

KN-nr

3901 10 10 - 3911 90 99

BILAGA V

Kriterier som skall ligga till grund för beviljande av undantag för kritisk användning av metylbromid efter avvecklingen

1. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna får endast ge tillstånd för kritisk användning av metylbromid när det kan visas att följande kriterier är uppfyllda:
  - a) Användningen är nödvändig för att trygga livsmedelsförsörjningen eller tillgången på andra varor, eller är av avgörande betydelse för en viss produktionsform inom jordbruk eller trädgårdsskötsel (inklusive ekonomiska aspekter).
  - b) Det saknas ur teknisk eller ekonomisk synpunkt lämpliga alternativ eller ersättningsämnen vilka är godtagbara ur miljö- och hälsosynpunkt.
  - c) Arbete pågår för att undersöka, utvärdera, utprova och lansera alternativ och ersättningsämnen, och om nödvändigt underlätta deras godkännande genom lagstiftning, allt i syfte att avveckla metylbromid snarast möjligt.
  - d) Metylbromiden kommer att användas i kombination med bästa tillgängliga teknik för att minska utsläppen.
  - e) Metylbromid har regelmässigt använts som en integrerad del av desinfektionsbehandling av den grödan i fråga i den berörda regionen under de senaste fem åren.
2. Följande gäller beträffande undantag för kritisk användning av metylbromid efter avvecklingen:
  - a) I tillståndet skall anges största mängd metylbromid som får användas, maximal behandlingsfrekvens, minsta tid som skall förflyta mellan desinfektionsbehandlingar och förebyggande åtgärder som skall vidtas för att begränsa utsläppen till ett minimum.
  - b) Tillståndet skall omfatta en så exakt beskrivning som möjligt av den användning som undantaget avser, inklusive närmare information om grödan, skördemetoden, platserna (en eller flera) och den eller de sjukdomar som man avser att bekämpa med metylbromid.
  - c) I syfte att fortsätta att stegvis minska den mängd metylbromid som används inom ramen för detta undantag skall de behöriga myndigheterna minst vartannat år granska beviljade tillstånd för att kontrollera huruvida de fortfarande uppfyller dessa kriterier.

BILAGA VI

PROCESSER I VILKA KONTROLLERADE ÄMNEN ANVÄNDS SOM PROCESSHJÄLPMEDEL

- Användning av koltetraklorid för att eliminera kvävetriklorid vid framställning av natriumhydroxid.
- Användning av koltetraklorid för återvinning av klor ur gasformiga utsläpp från klorframställning.
- Användning av koltetraklorid vid framställning av klorerat gummi.
- Användning av koltetraklorid vid framställning av bekämpningsmedel.
- Användning av koltetraklorid vid framställning av läkemedel.
- Användning av koltetraklorid vid framställning av klorsulfoonerade polyolefiner.
- Framställning av polyfenyltereftalamid med hjälp av koltetraklorid i en mellanprodukt.
- Användning av koltetraklorid vid framställning av i styrenbutadiengummi.
- Användning av koltetraklorid vid framställning av klorerade alkaner.
- Användning av CFC-113 vid framställning av en grupp fluorerade polymerhartser.
- Användning av CFC-11 vid framställning av en fin bladstruktur av syntetfibrer.

BILAGA VII

KRITISKA ANVÄNDNINGSSOMRÅDEN FÖR HALONER

Användning av halon 1301:

- i flygplan för skydd av motorutrymmen, lastutrymmen och torrutrymmen ("dry bays"),
- i personalutrymmen i militära fordon,
- för explosionsskydd i bemannade utrymmen där utsläpp av brandfarliga vätskor kan förekomma.

Användning av halon 1201:

- i handbrandsläckare för användning i flygplan,
- i försvarets och polisens brandsläckare för personskydd.

ISSN 1024-4506

KOM(98) 398 slutlig

DOKUMENT

SV

06 12 14 15

Katalognummer : CB-CO-98-440-SV-C

ISBN 92-78-37982-4

Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer

L-2985 Luxemburg